

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0137/2013

28.3.2013

JELENTÉS

a megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendjéről
(2012/2234(INI))

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

Előadó: Ria Oomen-Ruijten

A vélemény előadója (*): Thomas Mann, Gazdasági és Monetáris Bizottság(*)
Társbizottsági eljárás –az eljárási szabályzat 50. cikke

RR\933010HU.doc

PE500.477v02-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	19
VÉLEMÉNY A GAZDASÁGI ÉS MONETÁRIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	24
VÉLEMÉNY A BELSŐ PIACI ÉS FOGYASZTÓVÉDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL...	35
VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	40
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	47

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendjéről (2012/2234(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Zöld könyv a megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé” című 2010. július 7-i bizottsági közleményre (COM(2010)0365) és a Parlament erről szóló 2011. február 3-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a Bizottság „Fehér könyv – A megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendje” című 2012. február 16-i közleményére (COM(2012)0055),
- tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság „Fehér könyv – A megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendje” című 2012. február 16-i bizottsági közleményről szóló jelentésére²,
- tekintettel az Európai Bizottság Foglalkoztatás, Szociális Ügyek és Társadalmi Összetartozás Főigazgatósága és a Szociális Védelmi Bizottság által közösen készített „Pension Adequacy in the European Union 2010–2050” (A nyugdíjak megfelelősége az Európai Unióban 2010–2050) című jelentésre (a nyugdíjak megfelelőségéről szóló 2012. évi jelentés),
- tekintettel az Európai Bizottság Gazdasági és Pénzügyi Főigazgatósága és a Gazdaságpolitikai Bizottság által közösen készített „The 2012 Ageing Report: Economic and budgetary projections for the 27 EU Member States (2010–2060)” (2012. évi jelentés az idősödésről: Gazdasági és költségvetési előrejelzések az EU 27 tagállamára vonatkozóan (2010–2060) című jelentésre³,
- tekintettel a „2012. évi éves növekedési jelentés” című 2011. november 23-i bizottsági közleményre (COM(2011)0815) és erről szóló 2012. január 31-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2010. október 21-i 2010/707/EU tanácsi határozatra⁵,
- tekintettel a társadalmi integráció és a szegénység, köztük gyermekszegénység elleni küzdelem Európai Unióban történő előmozdításáról szóló, 2008. október 9-i állásfoglalására⁶,

---

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0058.

² EESC/SOC/457, 2012. július 12.

³ ISBN 978-92-79-22850-6

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0047.

⁵ HL L 308., 2010.11.24., 46. o.

⁶ HL L 308., 2010.1.15., 11. o.

- tekintettel a Tanácsnak a tevékeny idős kor és a nemzedékek közötti szolidaritás európai évről (2012): A következő lépések című, 2012. december 7-i nyilatkozatára (SOC 992/SAN 322,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0137/2013),
- A. mivel a Parlament 2011. február 3-i állásfoglalásában kifejtette véleményét a Bizottság „a megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé” című zöld könyvről;
- B. mivel az utóbbi évtizedek legsúlyosabb pénzügyi és gazdasági válsága mély államadósság- és szociális válsággá alakult át, amely súlyosan érintette az uniós polgárok millióinak nyugdíjvédelmét; mivel ez a válság megmutatta, hogy az európai gazdaságok kölcsönösen függenek egymástól, és már egyetlen ország sem tudja önállóan garantálni saját szociális védelmi rendszereinek megfelelőségét, biztonságát és fenntarthatóságát;
- C. mivel az időskorú európaiak számára a nyugdíj a fő bevételi forrás, és mivel annak biztosítása kell számukra a tisztességes életszínvonalat és a pénzügyi függetlenség lehetőségét; és mivel eközben a 75 év feletti nők körülbelül 22%-a az uniós szegénységi küszöb alatt él, kitéve a társadalmi kirekesztés veszélyének, és mivel a nők alkotják a 75 év feletti lakosság többségét;
- D. mivel a háború utáni magas születésszámú, úgynevezett „baby boom” generáció első csoportja elérte a nyugdíjkorhatárt, aminek következtében a demográfiai kihívás többé már nem jövőbeli forgatókönyv, hanem napjaink valósága, és mivel a 60 évesnél idősebbek száma évente több mint 2 millióval növekszik;
- E. mivel a hosszú távú demográfiai és termelékenységi trendek – a gazdasági válságtól függetlenül is – alacsony, a korábbi évtizedeknél jelentősen alacsonyabb ütemű gazdasági növekedési forgatókönyv megvalósulását jelzik előre az EU legtöbb tagállama számára;
- F. mivel az Európai Tanács 2001 márciusában már támogatta a háromágú stockholmi stratégiát, amelynek célja: az államadósság gyors ütemben való csökkentése, a foglalkoztatási arány és a termelékenység növelése, valamint a nyugdíjrendszer, az egészségügy és a tartós ápolási-gondozási rendszerek reformja;
- G. mivel Európában a gazdasági és pénzügyi válságnak a jövedelemre és a foglalkoztatottságra gyakorolt negatív hatása növeli az időskori elszegényedés jövőbeli veszélyét;
- H. mivel a növekvő munkanélküliség és a csalódást keltő pénzügyi hozamok a felosztó-kirovó és a tőkefedezeti nyugdíjrendszereket is súlyosan érintették;

- I. mivel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság ajánlása szerint a szegénységi küszöb feletti nyugdíjjövedelmek biztosítása érdekében emelni kell a minimumnyugdíj szintjeit;
- J. mivel a nyugdíjrendszerek az európai szociális modellek kulcsfontosságú elemét képezik, amelyeknek alapvető és megkérdőjelezhetetlen célja, hogy megfelelő életszínvonalat biztosítsanak az idősek számára; mivel a nyugdíjak biztosítása továbbra is tagállami hatáskör;
- K. mivel a nyugdíjpolitika fenntarthatósága nem pusztán költségvetési megfontolásokat jelent; mivel a magánmegtakarítások arányai, a foglalkoztatási arányok és a demográfiai helyzet várható alakulása is jelentős szerepet játszik a fenntarthatóság biztosításában;
- L. mivel a jelenlegi európai vitában a nyugdíjrendszereket túl gyakran pusztán az államháztartást terhelő ballasztnak tekintik, ahelyett, hogy az időskori szegénység leküzdésének eszközeként értékelnék, amely lehetővé teszi az újraelosztást az egyén saját életében és társadalmi szinten horizontálisan;
- M. mivel a nyugdíjasok jelentős fogyasztói osztályt jelentenek, és fogyasztási szokásaik bármilyen ingadozásának komoly hatásai vannak a reálgazdaságra nézve;
- N. mivel számos uniós országban a termékenységi arány továbbra is alacsony, ami a munkaképes korúak számának jövőbeli csökkenéséhez vezet;
- O. mivel az OECD szerint a tagállamok közötti mobilitás alacsony, és a munkaképes korú európai uniós polgároknak mindössze 3%-a lakik másik európai uniós tagállamban ¹;
- P. mivel a Parlament Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságának megrendelésére készült, „Women Living Alone – An Update” c. tanulmány² szerint több jelenleg létező nyugdíjrendszerben is jelen vannak a nemek közötti egyenlőtlenségek fokozódásához vezető rejtett kockázatok, melyek különösen az egyedül élő nőket veszélyeztetik;
- Q. mivel az OECD 116. számú, „Főzés, gondoskodás és önkéntesség: a nem fizetett munka világszerte” című társadalmi, foglalkoztatási és migrációs munkadokumentuma³ rávilágít a nemzeti nyugdíjrendszerekben jelenleg nem elismert nem fizetett munka fontosságára;
- R. mivel az EU-ban az 55–64 éves polgárok körében a foglalkoztatás mértéke mindössze 47,4%, míg a nők körében csupán 40,2%; mivel néhány EU-tagállamban az összes meghirdetett állás csupán 2%-át töltik be 55 éves vagy annál idősebb emberek; mivel az ilyen alacsony foglalkoztatási arány generáción belüli eltéréseket idéz elő a nők és férfiak nyugdíja között, valamint generációk közötti különbséget eredményez, jelentős szakadékot létrehozva az egyes nemzedékek pénzügyi lehetőségei között;
- S. mivel a nyugdíjrendszerek a tagállamokon belül és a tagállamok között is jelentősen

---

¹ OECD (2012), „Mobility and migration in Europe”, 63. o. In: OECD Economic Surveys: European Union 2012, OECD Publishing.

² <http://www.europarl.europa.eu/committees/fr/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=79590>

³ Miranda, V.: *Cooking, Caring and Volunteering: Unpaid Work Around the World*, OECD Social, Employment and Migration Working Papers No. 116, OECD Publishing.

eltérnek egymástól (például a tőkefedezet mértéke, a kormányzati részvétel szintje, az irányítási struktúra, a jogosultságok típusa, a költséghatékonyság, a kollektivitás és szolidaritás foka tekintetében), és ezért nem áll rendelkezésre közös uniós tipológia;

Bevezetés

1. megállapítja, hogy a nemzeti költségvetésekre súlyos nyomás nehezedik, és hogy a nyugellátások számos tagállamban bekövetkezett csökkentése a pénzügyi és gazdasági válság súlyos elmélyülésének következménye; sajnálatát fejezik ki a válság által legmélyebben érintett tagállamokban végrehajtott súlyos csökkentések miatt, amelyek számos nyugdíjast sodortak szegénységbe vagy a szegénység által veszélyeztetett helyzetbe;
2. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Európai Unió és a tagállamok felmérjék a nyugdíjrendszerek jelenlegi és jövőbeni fenntarthatóságát és megfelelőségét, és meghatározzák azokat a bevált gyakorlatokat és szakpolitikai stratégiákat, amelyek a nyugdíjak legbiztonságosabb és legköltséghatékonyabb biztosítását eredményezhetik a tagállamokon belül;
3. hangsúlyozza egy hosszú távon alacsony növekedéssel járó gazdasági forgatókönyv megvalósulásának valószínűségét, ami megkövetelheti, hogy a tagállamok a hatékony és eredményes államháztartási gazdálkodást szükségessé tévő szigorú feltételek mellett hajtsák végre költségvetéseik konszolidálását és gazdálkodásuk reformját; egyetért a Bizottság fehér könyvében kifejtett azon véleménnyel, hogy az idős korára mindenki számára legalább tisztességes életszínvonalat biztosító általános állami nyugdíjak megőrzésének prioritása mellett szükség van a kiegészítő tőkefedezeti foglalkoztatói nyugdíjak kiépítésére;
4. hangsúlyozza, hogy az első pillérbe tartozó állami nyugdíj marad a nyugdíjasok legfontosabb jövedelemforrása; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a fehér könyvben a Bizottság nem foglalkozik megfelelően az általános, legalább a szegénység ellen védelmet nyújtó, első pillérbe tartozó állami rendszerek fontosságával; felhívja a tagállamokat, hogy az inaktívak és a foglalkoztatottak közötti gazdasági függőségi ráta csökkentése érdekében – az Európa 2020 stratégiának a foglalkoztatás növelésével és a szegénység elleni harccal kapcsolatos célkitűzéseivel összhangban – folytassák az aktívabb és inkluzívabb munkaerő-piaci stratégiák kidolgozását; felhívja a szociális partnereket és a tagállamokat, hogy ezeket a reformokat kapcsolják össze a munkafeltételek állandó javításával, valamint az egészségesebb és hosszabb szakmai pályafutást lehetővé tevő, egész életen át tartó képzési programok megvalósításával, ezáltal növelve a nyugdíjjárulékot fizetők számát és egyúttal elkerülve azt, hogy az állami nyugdíjkiadások növekedése veszélybe sodorja az államháztartás fenntarthatóságát; felhívja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre olyan reformokat, amelyek nyomán első pillérbe tartozó rendszereik a járulékfizető évek számát is figyelembe veszik;
5. felhívja a tagállamokat, hogy alaposan értékeljék első pilléres nyugdíjrendszereik reformjának szükségességét, figyelembe véve a várható élettartam – valamint a nyugdíjasok, a munkanélküliek és a gazdaságilag aktívak arányának – változását, hogy tisztességes életszínvonalat és gazdasági függetlenséget garantáljanak az idősek és különösen a veszélyeztetett csoportokhoz tartozók számára;

6. megállapítja, hogy a pénzügyi és gazdasági válság, valamint az előregedő népesség jelentette kihívások rávilágítottak mind a tőkefedezeti, mind a felosztó-kirovó nyugdíjrendszerek sebezhetőségére; több pilléres nyugdíjon alapuló megközelítést javasol, amelyet az alábbiak kombinációja alkot:

i. egyetemes, felosztó-kirovó állami nyugdíj;

ii. kiegészítő, tőkefedezeti, foglalkoztatói nyugdíj, amely nemzeti, ágazati vagy vállalati szintű kollektív szerződésekből vagy nemzeti jogszabályokból fakad, és minden érintett munkavállaló számára hozzáférhető;

hangsúlyozza, hogy az első pillérnek önmagában vagy (a nemzeti intézményi megállapodásoktól vagy jogszabályoktól függően) a második pillérbe tartozó nyugdíjjal együttesen a munkavállaló korábbi bérére alapuló tisztességes helyettesítő jövedelmet kell teremtenie, amelyet lehetőség szerint:

iii. egyéni, harmadik pillérbe tartozó, magánmegtakarításokon alapuló egyéni nyugdíj egészít ki, amely az alacsony jövedelmű munkavállalókra, az önfoglalkoztatókra és a munkavállaláshoz kapcsolódó nyugdíjuk tekintetében hiányos járulékfizető évekkal rendelkező személyekre szabott, méltányos ösztönzőket tartalmaz;

felhívja azokat a tagállamokat, hogy ahol ez még nem létezik, ott fontolják meg ilyen vagy hasonló, pénzügyileg és társadalmilag fenntartható rendszer bevezetését vagy fenntartását; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nyugdíjak területét érintő minden hatályos vagy jövőbeli szabályozás mozdítsa elő a megközelítés kialakulását és teljes körű tiszteletben tartását;

7. elismeri a foglalkoztatói és az egyéni nyugdíjbiztosítókban mint az EU gazdaságának jelentős és megbízható hosszú távú befektetőiben rejlő potenciált; hangsúlyozza az Európa 2020 stratégia fő céljainak eléréséhez való várható hozzájárulásukat a fenntartható gazdasági növekedés, a több és jobb munkahely és a szociálisan befogadó társadalom megvalósítása terén; e tekintetben üdvözlöi a Bizottságnak a hosszú távú befektetésekről szóló zöld könyv elkészítésére vonatkozó, küszöbön álló kezdeményezését; sürgeti a Bizottságot, hogy az uniós szabályozások bevezetése vagy módosítása – különösen a foglalkoztatói nyugellátást biztosító intézményekről szóló irányelv felülvizsgálata – során ne veszélyeztesse a nyugdíjalapok és más nyugdíjbiztosítók befektetési potenciálját, és tartsa tiszteletben különböző jellemzőiket;

8. felkéri a Bizottságot, hogy tekintse át a pénzügyi jogszabályok – például az európai piaci infrastruktúra-rendelet (EMIR), a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv (MiFID) és a tőkekövetelményekről szóló felülvizsgált irányelv (CRD IV.) – által a második pillérbe tartozó nyugdíjalapokra, valamint reálgazdaságba történő befektetési képességükre gyakorolt halmozott hatásokat, és erről számoljon be a hosszú távú befektetésekről szóló, készülő zöld könyvében;

9. emlékeztet a 2000–2010-es lisszaboni stratégiára, amelynek keretében a Bizottság és a tagállamok egy évtized alatt kimerítően megvitatták a makro- és mikrogazdasági, valamint a foglalkoztatáspolitikai strukturális reformokat, és ennek eredményeként a Szerződésen alapuló országspecifikus ajánlásokat adták ki a tagállamok felé, amely ajánlások közül

több közvetlenül vagy közvetve a megfelelő és fenntartható nyugdíjak garantálására vonatkozott; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ezen ajánlások – amelyek jelentős mértékben enyhíthették volna a válság hatását – végrehajtása elmaradt;

10. üdvözlí a népesség idősödéséről szóló 2012. évi jelentést¹ és a nyugdíjak megfelelőségéről szóló 2012. évi jelentést² mint olyan átfogó és magas színvonalú kiadványokat, amelyek feltárják a tagállami nyugdíjrendszerek hosszú távú megfelelőségét és fenntarthatóságát; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nyugdíjak megfelelőségével és fenntarthatóságával különböző, rendkívül technikai jellegű jelentések foglalkoznak; sürgősen kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyenek közzé integrált, tömör, nem technikai jellegű, a polgároknak szóló összefoglalót, amelynek segítségével az uniós polgárok uniós szintű összevetésben felmérhetik, hogy a saját nemzeti nyugdíjrendszerüknek milyen kihívásokkal kell szembenéznie;
11. hangsúlyozza az egységes módszertan alkalmazásának fontosságát az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának, azon belül pedig a nyugdíjakhoz fűződő kötelezettségek részarányának kiszámításakor;
12. véleménye szerint a nyugdíjakkal kapcsolatos kihívás eredményes megoldása érdekében – figyelembe véve, hogy a legtöbb tagállamban szükség van a járulékfizető évek számának növelésére, a munkakörülmények javítására és az élethosszig tartó tanulásra, hogy az emberek legalább a jogszabályban előírt nyugdíjkorhatár eléréséig, és ha kívánják, azon túl is képesek legyenek dolgozni – kiemelkedően fontos a kormányok és a munkaadók, valamint a szakszervezetek közötti konszenzus;
13. javasolja, hogy bármilyen nyugdíjreform esetén kerüljön sor megfelelő konzultációra valamennyi korcsoport – köztük a reformok hatásait különösen megérző fiatalok és idősök – képviselőivel, hogy a generációk közötti lehető legnagyobb konszenzus fenntartása érdekében biztosítani lehessen a kiegyensúlyozott és méltányos eredményeket;
14. üdvözlí a fehér könyv fő irányát, amely a munkaviszonyban és nyugdíjban töltött idő közötti egyensúlyt, a kiegészítő foglalkoztatói és magánnyugdíj-megtakarítások fejlesztését és az EU nyugdíjfelügyeleti eszközeinek megerősítését javasolja középpontba állítani, hangsúlyozva egyúttal a nyugdíjjal kapcsolatos tájékozottság javításának fontosságát is;

A foglalkoztatási arány növelése és a munkaviszonyban és nyugdíjban töltött idő közötti egyensúly megteremtése

15. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatási arány növelésére és az emberek jogszabályban előírt nyugdíjkorhatárig történő munkavégzésének lehetővé tételére, ezáltal a gazdasági függőségi ráta csökkentésére irányuló strukturális reformok végrehajtása elengedhetetlen

---

¹ Európai Bizottság, *The 2012 Ageing Report: Economic and budgetary projections for the 27 EU Member States (2010-2060)*, Brüsszel, 2011. május.

http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2012/pdf/ee-2012-2_en.pdf

² „Pension Adequacy in the European Union 2010-2050”, az Európai Bizottság Foglalkoztatás, Szociális Ügyek és Társadalmi Összetartozás Főigazgatósága és a Szociális Védelmi Bizottság által közösen készített jelentés, 2012. május 23.,

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7105&type=2&furtherPubs=yes>

a tagállami költségvetések kiegyensúlyozásához és a megfelelő, biztonságos és fenntartható nyugdíjak finanszírozásához szükséges adóbevételek, valamint szociális- és nyugdíjjáruelklok előteremtése szempontjából; hangsúlyozza, hogy e reformokat átlátható módon kell végrehajtani, hogy az emberek kellő időben előre láthassanak minden olyan hatást, amely a reformokkal esetlegesen együtt jár; rámutat annak kockázatára, hogy a munkanélküliség és az alacsony munkabérű, részmunkaidős és az atipikus foglalkoztatási formák esetlegesen csak részleges nyugdíjjogosultságot eredményeznek, ezáltal tovább fokozva a szegénységet az időskorban;

16. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak átfogó és hatékony munkaerő-piaci intézkedéseket; hozzák meg a be nem jelentett munkavégzés, valamint az adó- és járulékfizetés elkerülése elleni fellépés érdekében szükséges intézkedéseket, ami egyúttal a tisztességes verseny megőrzését is szolgálja; különítsenek el pénzeszközöket a nyugdíjba vonuló népesség miatt emelkedő állami költségek ellensúlyozására; és mozdítsák elő a jó foglalkoztatást többek között azáltal, hogy átfogó tanácsadást és támogatást kínálnak a munkakeresőknek, és a különösen veszélyeztetett csoportok számára lehetővé teszik, hogy munkát találjanak;
17. tudomásul veszi, hogy az Európai Bizottság legutóbb a 2013-as éves növekedési jelentésben felhívta a figyelmet a nyugdíjrendszerekkel kapcsolatos reformok szükségességére; felhívja a figyelmet azonban arra, hogy sok tagállamban elsőbbséget kellene biztosítani a tényleges és a törvényben előírt nyugdíjkorhatár összehangolásának;
18. üdvözlöi a tavaly az európai szemeszter keretében a Tanács által elfogadott országspecifikus ajánlásokban tett, arra irányuló tagállami kötelezettségvállalásokat, hogy megfelelő és fenntartható nyugdíjrendszereket biztosítsanak;
19. rámutat arra, hogy jelenleg az Európai Unió lakosságának több mint 17 %-a 65 éves vagy annál idősebb, és az Eurostat becslései szerint részarányuk 2060-ra eléri a 30 %-ot;
20. hangsúlyozza, hogy mivel most vonulnak nyugdíjba a világháború után született nagy létszámú („baby boom”) generáció első csoportjai, egyre gyorsabban növekszik a demográfiai helyzet alakulása miatt a nemzeti költségvetésekre és nyugdíjrendszerekre nehezedő nyomás; rámutat a foglalkoztatás növelését, a korai nyugdíjazási lehetőségek fokozatos megszüntetését, valamint a jogszabályban előírt és a tényleges nyugdíjkorhatárnak a várható élettartam növekedésével összhangban álló fenntartható alapokra helyezése szükségességének a szociális partnerek bevonásával folytatott, tagállami szintű értékelését célzó strukturális reformok kidolgozása és végrehajtása terén a tagállamok előrelépésében és törekvéseiben tapasztalható egyenlenségekre; hangsúlyozza, hogy a reformok fokozatos végrehajtását elmulasztó tagállamok később olyan helyzetben találhatják magukat, hogy a reformokat sokszerűen és jelentős társadalmi következményekkel járó módon kell végrehajtaniuk;
21. ismételten felszólít arra, hogy legyen szoros kapcsolat a nyugellátás és a munkával töltött évek, valamint a befizetett járulékok között („biztosításmatematikai méltányosság”) annak biztosítására, hogy a több és hosszabb ideig végzett munka a jobb nyugdíj révén kifizetődő legyen a munkavállalók számára, kellőképpen figyelembe véve ugyanakkor az eltartott személyek gondozása miatti munkaerő-piaci távollét időszakait is; javasolja, hogy a tagállamok a megfelelő partnerekkel konzultálva tiltsák meg a kötelező nyugdíjba

vonulást a jogszabályban előírt nyugdíjkorhatár elérésekor, hogy lehetővé tegyék a jogszabályban előírt nyugdíjkorhatáron túli munkavállalást azok számára, akik képesek és szeretnének is dolgozni, vagy tegyék lehetővé fokozatos nyugdíjba vonulásukat, mivel a járulékfizetési időszak meghosszabbítása és ugyanakkor a járadékfolyósítás időtartamának lerövidítése révén a munkavállalók gyorsan csökkenthetik az esetleges nyugdíjszakadékokat;

22. hangsúlyozza, hogy a tapasztalatok szerint tévesnek bizonyult a korai nyugdíjazás mögött meghúzódó azon feltételezés, hogy az idősebb munkavállalók korai nyugdíjazásának engedélyezése munkahelyeket tesz elérhetővé a fiatalok számára, mivel a fiatalok foglalkoztatási aránya tekintetében legjobban teljesítő tagállamok egyúttal az idősebb munkavállalók foglalkoztatási aránya terén is élen járnak;
23. felhívja a szociális partnereket, hogy alkalmazzanak életciklus alapú megközelítést a humánerőforrás-politikák tekintetében, és alakítsák át a munkahelyi gyakorlatokat e tekintetben; felhívja a munkaadókat, hogy dolgozzanak ki olyan programokat, amelyek támogatják az aktív és egészséges időskort; felhívja a munkavállalókat, hogy vegyenek részt aktívan a rendelkezésükre álló ilyen képzési lehetőségekben, és munkaképes korukban végig őrizzék meg piacképességüket a munkaerőpiacon; hangsúlyozza az idősebb munkavállalók munkaerő-piaci integrációja javításának szükségességét, és olyan innovatív szociális megközelítéseket szorgalmaz, amelyek a munkahelyi gyakorlatok átalakításával, a megfelelő munkakörülmények megteremtésével és a rugalmas munkaszervezés felkínálásával a munkaidő és az elvégzett munka típusának kiigazítása révén előmozdítják a munkával töltött évek meghosszabbítását, különösen a legmegegyezőbb foglalkozások esetében;
24. hangsúlyozza, hogy szükség van preventívebb egészségügyi intézkedések meghozatalára, a szakmai (át)képzések fokozására, valamint a fiatalabb és idősebb munkavállalók hátrányos munkaerő-piaci megkülönböztetése elleni fellépésre; kiemeli, hogy e tekintetben szükség van a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó jogszabályok hatékony végrehajtására és érvényesítésére; hangsúlyozza, hogy a mentorprogramok ésszerű megoldást kínálhatnak arra, hogy meghosszabbítsák az idősebb munkavállalók munkaerő-piaci jelenlétét, valamint tapasztalataikat a fiatalok munkaerő-piaci integrációjánál kamatoztassák; felhívja a szociális partnereket, hogy dolgozzanak ki vonzó modelleket a munka és a nyugdíj közötti rugalmas váltásra;
25. sürgeti a tagállamokat, hogy határozottan lépjenek fel annak érdekében, hogy megvalósuljanak a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumban (2011–2020) megfogalmazott törekvések, amelyek középpontjában a nemek közötti különbségek csökkentése, a nemi alapon történő elkülönülés elleni fellépés, valamint a férfiak és nők számára a munka és a magánélet közötti jobb egyensúly előmozdítása áll; hangsúlyozza, hogy e célok kulcsfontosságúak a nők foglalkoztatottságának növelése és a munkaképes korú és idős nők szegénysége elleni küzdelem szempontjából;
26. hangsúlyozza, hogy a kis- és középvállalkozói szféra az EU-ban a foglalkoztatás és a növekedés egyik legnagyobb forrása, és jelentős módon hozzá tud járulni a tagállamokban a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságának és megfelelőségének kialakításához;

A kiegészítő magánnyugdíj-megtakarítások növelése

27. üdvözli, hogy a fehér könyv a minden érintett munkavállaló számára hozzáférhető kiegészítő, tőkefedezeti foglalkoztatói nyugdíjak és magánnyugdíj-megtakarítások fejlesztését egyaránt szorgalmazza; hangsúlyozza azonban, hogy a Bizottságnak inkább a kollektív, szolidaritáson alapuló, lehetőleg kollektív szerződésekből származó és nemzeti, ágazati vagy vállalati szinten létrehozott foglalkoztatói nyugdíj-megtakarításokat kellene ajánlania, mivel ezek az egyéni rendszerekkel szemben teret biztosítanak a generációkon belüli és a generációk közötti szolidaritásnak; hangsúlyozza a kiegészítő foglalkoztatói nyugdíjrendszerek lehető legnagyobb mértékű kiépítésére irányuló erőfeszítések előmozdításának sürgős szükségességét;
28. megállapítja, hogy számos tagállam már jelentős nyugdíjreform-programokba kezdett, amelyek együttes célja a fenntarthatóság és a megfelelőség biztosítása; kiemeli annak fontosságát, hogy biztosítani kell, hogy az uniós szinten javasolt intézkedések ne legyenek ellentétesek a nemzeti nyugdíjreform-programokkal, hanem kiegészítsék azokat; emlékeztet arra, hogy a nyugdíjpolitika továbbra is tagállami hatáskörbe tartozik, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy e területen minden újabb európai jogszabály káros következményekkel járhat egyes tagállami rendszerekre, különösen a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek jellemzői tekintetében;
29. hangsúlyozza a kollektív (teljes ágazatra kiterjedő, lehetőleg nonprofit) foglalkoztatói nyugdíjrendszereknek a magánnyugdíj-megtakarítási rendszerekhez képest alacsony működési költségeit; hangsúlyozza az alacsony működési költségek fontosságát, mivel még a korlátozott költségcsökkentések is jelentősen magasabb nyugdíjakat eredményezhetnek; hangsúlyozza azonban, hogy sajnálatos módon ilyen rendszerek – egyelőre – csak néhány tagállamban léteznek;
30. sürgeti a tagállamokat és a nyugdíjrendszerekért felelős intézményeket, hogy tájékoztassák megfelelően a polgárokat felhalmozott nyugdíjjogosultságaikról, és hívják fel a polgárok figyelmét és bővítsék ismereteiket, hogy megalapozott döntést hozhassanak jövőbeli kiegészítő nyugdíj-megtakarításaikkal kapcsolatban; sürgeti továbbá a tagállamokat, hogy tájékoztassák időben a polgárokat a nyugdíjrendszerben tervezett változásokról, hogy a polgárok megalapozott, jól átgondolt döntést hozhassanak nyugdíj-megtakarításaikkal kapcsolatban; felhívja a tagállamokat a joghatóságuk alatt működő nyugdíjalapok működési költségeivel, valamint befektetési kockázataival és hozamaival kapcsolatos szigorú tájékoztatási szabályok kidolgozására és érvényesítésére;
31. elismeri, hogy nagymértékű szórás tapasztalható a hozzáférés, a költséghatékonyság, a kockázat és a hozam terén a tagállamok foglalkoztatói nyugdíjrendszereinek jellemzői és eredményei között; üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy a tagállamokkal, a szociális partnerekkel, a nyugdíjágazattal és más érdekelt felekkel szoros konzultációt folytatva ki kívánja dolgozni a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek helyes gyakorlatának kódexét, amely a szubszidiaritás elvének megfelelően foglalkozik a munkavállalók nyugdíjjogosultságának kiterjesztésével, a kifizetési szakasszal, a kockázatmegosztással és -mérésével, a költséghatékonyság és a piaci megrázkódtatásnak való ellenállás kérdéseivel; hangsúlyozza a legjobb gyakorlatok tagállamok közötti cseréje javításának kölcsönös előnyeit;
32. támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy – elsősorban az Európai Szociális Alapon

(ESZA) keresztül – továbbra is uniós forrásokat irányít a tevékeny és egészséges munkahelyi idősokort szolgáló projektek támogatására, valamint a társadalmi változás és innováció program közvetítésével pénzügyi és gyakorlati támogatást nyújt a költséghatékony kiegészítő nyugdíjrendszerek fokozatos megvalósítását tervező tagállamoknak és szociális partnereknek az Európai Parlament ellenőrzése mellett;

A mobil munkavállalók nyugdíja

33. elismeri, hogy az Unióban a nyugdíjrendszerek jelentős mértékben heterogének, hangsúlyozza ugyanakkor annak fontosságát, hogy a munkavállalók munkahelyet változtathassanak tagállamukon belül vagy kívül; hangsúlyozza, hogy garantálni kell, hogy a mobil munkavállalók foglalkoztatónyugdíj-jogosultságokat szerezhessenek és megőrizhessék azokat; támogatja a nyugdíjjogosultságok megszerzésének és megőrzésének garantálására összpontosító, a Bizottság által javasolt megközelítést, és felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a mobil munkavállalók nyugvó nyugdíjjogosultságainak az aktív tagokéival vagy a nyugdíjba vonultakéival megegyező kezelését; rámutat arra, hogy a Bizottság jelentős szerepet játszhat a szabad mozgás akadályainak – ezen belül a mobilitást akadályozó tényezők – felszámolásában; véleménye szerint – leszámítva a nyelvi akadályokat és a családi megfontolásokat – a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez szükséges hosszú időszakok vagy az életkorra vonatkozó indokolatlan korlátozások gátolják a munkaerő-piaci mobilitást, és felhívja a tagállamokat ezek csökkentésére; hangsúlyozza, hogy a mobilitást előmozdító intézkedéseket minden esetben költséghatékony kiegészítő nyugdíjrendszerekkel kell kiegyensúlyozni, és ezen intézkedéseknek figyelembe kell venniük a nemzeti nyugdíjrendszerek jellegét;
34. tudomásul veszi a Bizottság javaslatát, hogy felméri a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 883/2004/EK rendelet és „egyes” foglalkoztatói nyugdíjrendszerek összekapcsolásának lehetőségeit; kiemeli az említett rendeletnek a 27 tagállam markánsan eltérő társadalombiztosítási rendszereire való gyakorlati alkalmazása során tapasztalt nehézségeket; rámutat az Unión belüli nyugdíjrendszerek sokféleségére, és ennél fogva a koordinációs megközelítés alkalmazásának összetettségére a tagállamokban működő több tízezer, rendkívül eltérő nyugdíjrendszer esetében; ezért megkérdőjelezi egy ilyen megközelítés alkalmazásának megvalósíthatóságát a kiegészítő foglalkoztatói nyugdíjrendszerek területén;
35. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ambiciózusan dolgozzanak olyan hatékony – lehetőleg web alapú – nyomon követési szolgáltatások létrehozásán és fenntartásán, amelyek lehetővé teszik a polgárok számára munkavégzéshez kapcsolódó és nem kapcsolódó nyugdíjjogosultságaik nyomon követését, és ezáltal a kiegészítő magánnyugdíj-megtakarításokkal kapcsolatos időszerű és megalapozott döntések meghozatalát; szorgalmazza az uniós szintű koordinációt a nemzeti nyomon követési szolgáltatások megfelelő kompatibilitásának biztosítására; üdvözli a Bizottság erre irányuló kísérleti projektjét, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a kísérleti projekt az uniós polgárok számára hozzáférhető módon nyújtott összevont nyugdíjinformációk előnyeit bemutató hatásvizsgálattal egészüljön ki;
36. megjegyzi, hogy a nyugdíj-nyomonkövetési szolgáltatásoknak – teljes körű kialakításukat

követően – ideális esetben nem csupán a foglalkoztatói nyugdíjakra kell kiterjedniük, hanem a harmadik pillérbe tartozó rendszerekre, valamint az első pillérbe tartozó nyugdíjjogosultságokra vonatkozó, személyre szabott információkra is;

37. megkérdőjelezi a kutatók uniós nyugdíjalapjának szükségességét;
38. véleménye szerint a modern társadalom egyik legnagyobb vívmánya, hogy az emberek általában hosszabb, egészségesebb és gazdagabb életet élnek; felhív a pozitív hangvételre az elöregedéssel kapcsolatos vitában: egyfelől foglalkozni kell az elöregedés támasztotta jelentős, de leküzdhető kihívás aktív leküzdésének feladatával, másfelől pedig meg kell ragadni az elöregedés és az idősek gazdasága által kínált lehetőségeket; tudomásul veszi a társadalminkban az idősek által betöltött igen aktív és értékes szerepet;

Az IORP-irányelv felülvizsgálata

39. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló irányelv (IORP-irányelv) felülvizsgálatának céljaként a foglalkoztatói nyugdíjak megfelelő mértékének, fenntarthatóságának és biztonságának Európa-szerte történő megőrzését kell kitűzni, egy olyan környezet kialakítása révén, amely e téren ösztönzi a további nemzeti szintű és belső piaci fejlődést azáltal, hogy fokozott védelmet nyújt a jelenlegi és jövőbeli nyugdíjasok számára, valamint rugalmas módon alkalmazkodik a meglévő rendszerek határokön és ágazatokon átívelő, nagyfokú sokszínűségéhez;
40. véleménye szerint annak biztosítása, hogy a második pillérbe tartozó európai rendszerek megfeleljenek a szigorú prudenciális szabályozásnak, kulcsfontosságú a tagok és kedvezményezettek magas szintű védelmének elérése, valamint a G20-ak mandátumának tiszteletben tartása érdekében, melynek értelmében minden pénzügyi intézményt megfelelő szabályozásnak és kellő felügyeletnek vetnek alá;
41. kéri, hogy az ezzel kapcsolatos uniós jogalkotási kezdeményezések tartsák tiszteletben a tagállamok második pillérhez tartozó nyugdíjak szolgáltatóit illető választásait;
42. hangsúlyozza, hogy a biztosítási intézkedésekre irányuló mindenfajta további uniós szabályozási munkának alapos hatásvizsgálaton kell alapulnia, amely magában foglalja azt a rendelkezést, hogy a hasonló termékekre ugyanazon prudenciális standardok vonatkozzanak illetve, hogy biztosítva legyen a megfelelő tartalékképzés és az Unión belül a munkavállalók mobilitása, valamint általános célja legyen a munkavállalók által szerzett jogosultságok védelme; hangsúlyozza, hogy a biztosítási intézkedésekre irányuló mindenfajta további uniós szabályozási munkának ezenkívül a szociális partnerekkel és egyéb érdekelt felekkel folytatott aktív párbeszédre és a nemzeti sajátosságok valódi megértésére és tiszteletben tartására kell épülnie; kiemeli, hogy a nyugdíjrendszerek mélyen az egyes tagállamok kulturális, társadalmi, politikai és gazdasági helyzetében gyökereznek; hangsúlyozza, hogy valamennyi második pillérhez tartozó nyugdíjszolgáltatónak – jogi formájától függetlenül – arányos és szigorú szabályozás alá kell tartoznia, amely figyelembe veszi üzleti tevékenységük sajátosságait, különös tekintettel hosszú távra szóló tevékenységeikre;
43. kitarthat emellett, hogy a második pillérhez tartozó nyugdíjakat – szolgáltatóiktól függetlenül

– nem szabad olyan uniós szabályozással veszélyeztetni, amely nem veszi figyelembe hosszú távú vetületüket;

44. úgy véli, hogy a Bizottság biztosítási intézkedésekre irányuló javaslatának nem csak a nemzeti rendszerek közötti különbségeket kell azonosítani és figyelembe vennie, de az „azonos kockázat, azonos szabályok” elvet is alkalmaznia kell minden egyes nemzeti rendszer és megfelelő pillér vonatkozásában; úgy véli, hogy az intézkedéseknek szigorúan meg kell felelniük az arányosság elvének a célok és előnyök, valamint a kapcsolódó pénzügyi, adminisztratív és technikai ráfordítások mérlegelése során, és figyelembe kell venniük a költségek és a haszon közötti megfelelő egyensúlyt is;
45. a minőségi biztosítási intézkedések tekintetében – a fokozott átláthatóságra és az információ-közzétételi kötelezettségekre, a költségek közzétételére és a befektetési stratégiák átláthatóságára vonatkozó javaslatok mellett – hasznosnak véli a megerősített vállalatirányításra és a kockázatkezelésre vonatkozó javaslatokat, így azokat a szubszidiaritás és az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett mindenfajta felülvizsgálat keretében elő kell terjeszteni; megjegyzi, hogy tekintettel a tagállamok közötti számottevő különbségekre, a minőségi biztosítási intézkedések uniós szintű közelítése rövid távon sokkal inkább megvalósítható, mint a mennyiségi biztosítási intézkedések közelítése;
46. tekintettel a pillanatnyilag rendelkezésre álló információkra, nincs meggyőződve arról, hogy helyénvalók lennének a saját tőkére vagy a mérleg értékelésére vonatkozó európai szintű követelmények; ezen megfontolásból elutasítja az IORP-irányelv ilyen célú felülvizsgálatát; úgy véli, ugyanakkor, hogy az Európai Biztosítási és Foglalkoztatáinyugdíj-hatóság (EIOPA) által jelenleg végzett mennyiségi hatástanulmányt (QIS), valamint az e tanulmányt követő későbbi lehetséges elemzéseket teljes mértékben figyelembe kell venni e politika vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy ha ezen előírásokat később kell bevezetni, arra nem megfelelő eszköz a Szolvencia II. nyugellátást szolgáltató intézményekre vonatkozó követelményeinek közvetlen alkalmazása;
47. rámutat arra, hogy az IORP-irányelv csupán az önkéntes nyugdíjrendszerekre alkalmazandó, és hatálya nem terjed ki a kötelező állami nyugdíjrendszer részét képező eszközökre;
48. hangsúlyozza, hogy lényeges különbségek vannak a biztosítási termékek és a nyugellátást szolgáltató intézmények között; kiemeli, hogy a Szolvencia II. mennyiségi követelményeinek bármiféle közvetlen alkalmazása a nyugellátást szolgáltató intézmények tekintetében helytelen lenne, valamint potenciálisan ártalmas lehet a munkavállalók és munkáltatók érdekeire nézve egyaránt; ezért ellenzi a Szolvencia II. követelményeinek nyugellátást szolgáltató intézményekre vonatkozó, egy az egyben történő alkalmazását, miközben továbbra is nyitott a biztonságra és fenntarthatóságra törekvő megközelítésre;
49. hangsúlyozza, hogy a szociális partnerek (azaz a munkáltatók és munkavállalók) közösen felelősek a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek tartalmáért; kiemeli, hogy a szociális partnerek közötti szerződéses megállapodásokat mindenkor el kell ismerni, különös tekintettel a kockázatok és nyereségek közötti egyensúlyra, amelynek elérésére a foglalkoztatói nyugdíjrendszer törekszik;

50. csak akkor tartja hasznosnak a szolvenciamodellek, pl. a mérleg holisztikus modelljének (HBS) uniós szintű továbbfejlesztését, ha alkalmazásuk – megbízható hatásvizsgálat alapján – gyakorlati szempontból reálisnak, a költség-haszon viszonylatában pedig hatékonyak bizonyul, tekintettel különösen a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények sokféleségére, a tagállamokon belül, illetve azok körében egyaránt; hangsúlyozza, hogy a Szolvencia II. vagy a mérleg holisztikus modellje (HBS) egyes variánsainak továbbfejlesztése nem tűzheti célul a Szolvencia II. típusú előírások bevezetését;
51. megjegyzi, hogy a nyugdíjrendszerek kialakítását tekintve jelentős különbségek figyelhetők meg, az ellátással meghatározott nyugdíjrendszerektől egészen a befizetésekkel meghatározott vagy a vegyes nyugdíjrendszerekig; továbbá felhívja a figyelmet az ellátással meghatározott rendszerektől a befizetésekkel meghatározott rendszerek vagy egyes tagállamokban a kötelező tökefedezeti pillérek létrehozása felé történő elmozdulásra; hangsúlyozza, hogy mindez növeli a nagyobb fokú átláthatóság, valamint a polgárok ígért előnyökről, kiadási szintekről és befektetési stratégiákról történő hatékonyabb tájékoztatásának szükségességét;
52. hangsúlyozza, hogy az életbiztosítások és a második pillérbe tartozó nyugellátást szolgáltató intézmények közötti egyenlő versenyfeltételek megteremtésének elképzelése – tekintettel a biztosítási termékek és nyugellátást szolgáltató intézmények közötti lényeges különbségekre – a kockázati profiltól és az adott szolgáltató pénzügyi piaci integrációjától és profitorientált vagy nonprofit jellegétől függően csak bizonyos mértékig releváns; elismeri, hogy – tekintettel az életbiztosítások és a második pillérbe tartozó nyugellátást szolgáltató intézmények közötti versenyre – a kedvezményezett megtevesztésének elkerülése, valamint számukra azonos szintű prudenciális védelem biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy az azonos kockázatot képviselő termékekre azonos szabályok vonatkozzanak;

A munkavállalók foglalkoztatói nyugdíjának védelme fizetéseképtelenség esetén

53. úgy véli, hogy fizetéseképtelenség esetén valamennyi tagállamban következetesen biztosítani kell a 2008/94/EK irányelv 8. cikke szerinti jogosultságokat;
54. felszólítja a Bizottságot, hogy végezze el a nemzeti biztosítási rendszerek és intézkedések átfogó áttekintését, és – amennyiben az áttekintés során hiányosságokat tárnak fel – tegyen javaslatot megerősített uniós jogszabályokra annak biztosítása érdekében, hogy Unió-szerte teljes mértékben megbízható mechanizmusokat vezessenek be a foglalkoztatói nyugdíjjogosultságok egyszerű, költséghatékony és arányos védelmére;
55. megjegyzi, hogy egyes tagállamokban a munkáltatók már most is támogatják saját nyugdíjrendszereiket védelmi rendszerek, az eszközök elkülönítése, a rendszerek független irányítása, valamint a vállalat fizetéseképtelensége esetén a nyugdíjrendszereknek biztosított, a részvényesekét megelőző, kiemelt hitelezői státusza révén;
56. hangsúlyozza, hogy a nyugdíjak fizetéseképtelenség esetén történő védelmének kérdései szorosan kapcsolódnak az IORP-irányelv felülvizsgálatának kulcsfontosságú szempontjaihoz; nyomatékosítja, hogy a Bizottságnak e két irányelv kidolgozása során gondoskodnia kell arról, hogy azok egybehangzóak legyenek és egymáshoz tökéletesen

illeszkedjenek;

A harmadik pillérbe tartozó kiegészítő nyugdíj-megtakarítások

57. úgy véli, hogy a harmadik pillér jelentése, kiterjedése és összetétele eltérő az egyes tagállamokban;
58. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a harmadik pillérbe tartozó rendszerek az első pilléres rendszerekhez képest gyakran költségintenzívebbek, kockázatosabbak és kevésbé átláthatók; a harmadik pillér tekintetében szorgalmazza a stabilitást, megbízhatóságot és fenntarthatóságot;
59. úgy véli, hogy a megfelelő nyugdíj eléréséhez egyes esetekben szükség lehet a magánnyugdíj-megtakarításokra; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a bevált gyakorlatok megközelítését alapul véve működjön együtt a tagállamokkal, továbbá értékelje és optimalizálja a magánnyugdíj-megtakarításokra vonatkozó ösztönzőket, különösen azon személyek esetében, akik máskülönben nem halmozónának fel megfelelő nyugdíjat;
60. célszerűnek tartja a bevált eljárások és az ösztönzők optimalizálására irányuló javaslatok értékelését;
61. hangsúlyozza, hogy nem a harmadik pillérbe tartozó rendszerek támogatását kell a közpolitika fő prioritásának tekinteni, hanem inkább annak biztosítását, hogy mindenki megfelelő védelmet élvezzen a jól működő és fenntartható első pilléren belül;
62. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a harmadik pillérbe tartozó rendszerek válságokkal szembeni sebezhetőségét, és terjesszen elő javaslatokat a kockázatok csökkentésére;
63. javasolja a szerződéskötésre, az irányításra, a szolgáltatóváltásra vagy a szerződés típusának megváltoztatására vonatkozó költséghatárok nemzeti szinten történő vizsgálatát, és ennek vonatkozásában javaslatok előterjesztését;
64. úgy véli, hogy a harmadik pilléren belül a minőségre, a fogyasztók tájékoztatására és a fogyasztóvédelemre vonatkozó magatartási kódexek növelhetik a harmadik pillérbe tartozó nyugdíjalapok vonzerejét; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy segítse elő a tagállamokban jelenleg elérhető bevált gyakorlatok cseréjét;
65. támogatja az uniós szintű önkéntes magatartási kódexek – és lehetőség szerint terméktanúsítási rendszerek – kidolgozását és bevezetését a harmadik pilléren belül a minőség, a fogyasztók tájékoztatása és a fogyasztóvédelem terén; javasolja, hogy amennyiben az önkéntes magatartási kódexek nem bizonyulnak sikeresnek, a tagállamok vállalják a szabályozási feladatot e területeken;
66. felszólítja a Bizottságot annak feltárására, hogy miként lehet hatékonyabban felhasználni az Unió pénzügyi ágazatának jogszabályait annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók a nyugdíjakról és a nyugdíjakhoz kapcsolódó termékekről pontos és pártatlan pénzügyi tanácsadásban részesüljenek;

A nyugdíjbefektetések adózással és szerződéssel összefüggő határokon átnyúló akadályai

67. kéri a Bizottságot és az érintett tagállamokat, hogy jussanak megállapodásra a határokon átnyúló nyugdíjak terén, különösen abban a tekintetben, hogy miként kerülhető el a kettős adóztatás és az adózás kettős elmaradása;
68. a diszkriminatív adókat a határokon átnyúló mobilitás komoly akadályának tekinti, és kéri azok haladéktalan leépítését, miközben megjegyzi, hogy az Unió korlátozott hatáskörrel rendelkezik a tagállami adópolitika területén;
69. ésszerűnek tartja a kötelmi jogi akadályok felülvizsgálatát;
70. kéri a Bizottságot, hogy a rendelkezésre álló struktúrákon keresztül megfelelő módon vonja be a szociális partnereket;

Nemek közötti egyenlőség

71. emlékeztet a nyugdíjak tekintetében fennálló, nemekkel összefüggő kihívásra; riasztónak tartja a szegénységi küszöb alatt élő idősök – főleg nők – emelkedő számát; hangsúlyozza, hogy az első pillérbe tartozó állami nyugdíjrendszereknek legalább tisztességes életszínvonalat kell biztosítaniuk mindenki számára; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség a munkaerőpiacon döntő fontosságú a nyugdíjrendszerek fenntarthatósága szempontjából, mivel a magasabb foglalkoztatási arány fokozza a gazdasági növekedést, és több nyugdíjjárulék befizetéséhez vezet; úgy véli, hogy a nők és férfiak nyugdíjkorhatárának egyenlősítését ki kell egészíteni az egyenlő munkáért járó egyenlő díjazást, a munkavállalás és az eltartottak gondozásának összeegyeztetését biztosító hatékony politikákkal; hangsúlyozza, hogy az eltartottak – általában díjazás nélkül végzett – gondozásának elismerésére meg kellene fontolni a gondozáshoz kapcsolódó nyugdíjjóváírás bevezetését;
72. üdvözli, hogy a fehér könyv felhívja a tagállamokat, hogy fontolják meg a gondozásért járó jóváírás kialakítását, amellyel biztosítanak az eltartott személyek gondozásával töltött időszak nyugdíjba való beszámítását úgy a nők, mint a férfiak esetében; felhívja a figyelmet arra, hogy a családi felelőségek nők és férfiak közötti egyenlőtlen megoszlása – aminek következtében a nők gyakran a nyugdíjjogosultságaikat hátrányosan befolyásoló, kevésbé biztos, rosszabbul fizetett, sőt, be nem jelentett állásokat vállalnak – és az elérhető és megfizethető szolgáltatások és gondozással foglalkozó létesítmények hiánya, valamint az e területen hozott közelmúltbeli megszorító intézkedések – különösen a nők esetében – közvetlen hatással vannak a munkavállalási és nyugdíj-felhalmozási lehetőségekre; ezért felhívja a Bizottságot, hogy készíttessen tanulmányt erről a kérdésről;
73. emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az azonos munkát végző nők és férfiak közötti bér- és jövedelemkülönbség megszüntetésére, valamint a nagyobb felelősséggel járó posztok betöltésére adódó lehetőségeik terén mutatkozó különbségek és a nemek közötti munkaerő-piaci egyenlőtlenségek felszámolására, melyek a nyugdíjakat is érintik, és jelentős eltéréseket eredményeznek a nőknek és férfiaknak fizetett nyugdíjak között, utóbbiak számottevő előnyére; sürgeti a Bizottságot, hogy terjessze elő a jelenlegi jogszabályok felülvizsgálatát; megjegyzi, hogy az elmúlt évek számtalan kampánya, célkitűzése és intézkedése ellenére a nemek közötti tág bérszakadék továbbra is konokul tartja magát;

74. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a nők és férfiak közötti egyenlő elbánás elvének következetes alkalmazását;
75. hangsúlyozza, hogy sürgős intézkedésekre van szükség a magánszektorban jelentkező – a legtöbb tagállamban igen jelentős –, nemek közötti bérszakadék csökkentése érdekében;
76. hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell az azonos képzettséggel rendelkező és azonos posztot betöltő férfiaknak és nőknek fizetett díjazásban megnyilvánuló különbséget, mivel emiatt a nők jövedelme még inkább elmarad a férfiakétól, és növeli a nyugdíjazásukat vagy özvegygé válásukat követően szegénységbe süllyedő nők már ma is jelentős számát;
77. hangsúlyozza, hogy a nőket magasabb várható élettartamuk miatt nem érheti hátrányos megkülönböztetés a nyugdíjkalkulációk során;
78. sürgeti a tagállamokat, hogy tartsák be és hajtsák végre az anyasági jogokra vonatkozó jogszabályokat, hogy a nőket nyugdíjuk tekintetében ne érhesse hátrányos megkülönböztetés annak következtében, hogy munkával töltött éveik alatt gyermeket vállaltak;
79. úgy véli, hogy a nők és a férfiak közötti egyenlőség szemszögéből szükséges a nyugdíjjogosultságok egyénivé tétele, és biztosítani kell annak a sok idős nőnek a biztos megélhetését is, akik jelenleg özvegyi nyugdíjból és más származtatott jogokon alapuló ellátásokból tartják fenn magukat;
80. rámutat arra, hogy a tagállamoknak támogatniuk kell az arra irányuló kutatásokat, hogy a különböző nyugdíjindexálási képletek hogyan befolyásolják az időskori elszegényedés kockázatát, a nemek közötti egyenlőség szempontjait is figyelembe véve; felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet az idősödő emberek szükségleteinek változásaira – például a tartós gondozás iránti igényükre –, biztosítva, hogy az időskorúak, és köztük különösen a nők, megfelelő nyugdíjat kapjanak és esélyt a méltóságteljes életre;
81. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

Általános megjegyzések

A nyugdíjak az EU minden országában nyomás alá kerültek. Az euróövezet kormányai takarékosági intézkedéseket vezetnek be annak érdekében, hogy bevételeik és kiadásaik egyensúlyba hozatala révén teljesítsék a Stabilitási és Növekedési Paktumot, vagy arra kényszerülnek, hogy óriási megszorításokat hajtsanak végre túlzott hiányuk mérséklésére. Emellett minden tagállam lakossága idősödik. A várható élettartam Európán belül változó, de mindenütt növekszik. Emelkedik a hosszabb ideig élő és még jó egészségnek örvendő nyugdíjasok száma. A dolgozó népesség csökken. A születésszám csökken, a fiatalok hosszabb ideig tanulnak, és később lépnek be a munkaerőpiacra. Európában a 60 éven felüli korcsoportból túl kevesen dolgoznak. Emellett fennáll a kockázata annak, hogy a válság hatására ismét felerősödnek a törvényes nyugdíjkorhatár előtti korai nyugdíjba vonulást szorgalmazó hangok. A nemzedékek közötti szolidaritás – ami azt jelenti, hogy a fiatal, munkát vállaló emberek viselik az idősebbek nyugdíjának költségeit – nagyobb mértékben már nem terhelhető meg. A felosztó-kirovó rendszert – ahol a nyugdíjakat a folyó költségvetésből finanszírozzák – működtető országok különösen nehezen finanszírozzák a megfelelő nyugdíjakat.

A válság miatt nyomás nehezedik – noha kisebb mértékben – az úgynevezett második pillérbe tartozó rendszerekre, vagyis az emberek időskori szükségleteinek fedezésére megtakarításokat felhalmozó kollektív ellátásokra is. Mivel a kamatlábak a belátható jövőben valószínűleg alacsonyok maradnak, és mivel az ágazatba befektetett eszközök a válság miatt a vártnál alacsonyabb hozamokat eredményeznek, itt is megszorítások várhatók. Míg korábban e második pillérbe tartozó rendszerek általában meghatározott ellátásokat garantáltak, ma egyre gyakrabban találkozunk befizetéssel meghatározott vagy e két típust ötvöző vegyes rendszerekkel.

A fehér könyvben bemutatott, a fiatalok és az idősek számára egyaránt megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendje kiváló kiindulópontot jelent a téma megvitatásához, és ezt követően a „puha jog” eszközeivel és szükség esetén jogalkotás révén végrehajthatók a reformok. Elismerve és fenntartva a tagállamok és a szociális partnerek felelősségét, mindenütt most kell felépíteni a megfelelő, biztonságos és fenntartható rendszereket. Emellett e rendszereknek hozzá kell járulniuk a nagyobb munkaerő-piaci mobilitáshoz és mozgásszabadsághoz, olyan rendszereket kell tehát felépítenünk, amelyek megoldást nyújtanak a jelen és a jövő számára.

Demográfiai trendek

A demográfiai trendek aggodalomra és meglepedésre egyaránt okot adnak: végül is egyre tovább élünk. Íme néhány számadat ennek illusztrálására:

- a lakosságon belül túlsúlyba kerül az 55 éven felüliek csoportja (2010-ben 36,5%);
- a várható élettartam tovább emelkedik: a férfiak esetében 76,7 évről (2010) 78,6 évre (2020); a nők esetében 82,5 évről (2010) 84 évre (2020);
- a születési arányszám alacsony marad az EU-ban (1,6);
- a 65 évnél idősebbek aránya a népességen belül a 2010-es 16%-ról 2012-re 19,1%-ra

- nő;
- 2010-ben az emberek átlagosan 61,4 éves korukban hagyták abba a munkavégzést az EU-ban;
- 2008-ban négy munkavállaló tartott el egy nyugdíjast: 2060-ban egy nyugdíjas jut majd két munkavállalóra;
- 2010-ben az 55 éven felüliek csoportjában az átlagos munkaerő-piaci részvételi arány 46,3% volt;

Ezek a trendek az egész EU területén megfigyelhetők, noha vannak különbségek. Romániában például a várható élettartam férfiak esetében 70 év, nők esetében pedig 77,5 év, míg a Benelux államokban a férfiaknál 77,9 év, a nőknél 82,7 év. Az 55 évnél idősebbek körében a munkaerő-piaci részvétel tekintetében nagyok a különbségek. Svédországban ez az arány 73,9%, Dániában 61,1%, Hollandiában 56%, Spanyolországban 50,8%, Belgiumban pedig 39,1%. Nincs más megoldás: több embernek kell hosszabb ideig dolgoznia. Ezt a nyugdíjkorhatár várható élettartamhoz kapcsolt, tagállami szintű emelésével kell elérni. Különösen kevés figyelmet kapott az 50 éven felüliek – a félreállított emberek, olyan emberek, akiknek még dolgozniuk kellene, és még szeretnének is dolgozni – korcsoportján belüli alacsony foglalkoztatási arány. Szükség van az e csoportba tartozók újbóli foglalkoztatásának előmozdítására irányuló politika intenzív folytatására. Követhetjük azon országok példáját, ahol az ennek elősegítésére kidolgozott határozott politikának köszönhetően jelentősen nőtt a foglalkoztatás. A következtetés az, hogy az embereknek többet és tovább kell dolgozniuk.

Felelősségi körök

Az előadó tisztában van azzal, hogy Európában a nyugdíjrendszerek rendkívül különböznek. Emellett sok tagállamban már reformokat is végrehajtottak a nyugdíjak finanszírozhatóvá tétele érdekében. Ennél azonban többre van szükség ahhoz, hogy megbirkózzunk népességünk idősödésének következményeivel.

Bármelyik rendszert is választjuk, több munkavállalóra van szükség, de emellett az embereknek félre is kell tenniük, meg kell takarítaniuk, hogy későbbi életszakaszukban legyenek forrásaik.

Európában különböző nyugdíjrendszereink vannak. Noha nincsenek egységes definíciók, a szokásos meghatározás szerint a nyugdíjrendszerek három pillérből állnak.

Az első pillér az adófizetők közötti szolidaritáson alapul. Ez gyakran az állami pillér, amelyet a kormányzat finanszíroz felosztó-kirovó rendszer segítségével. A jövőben is ezek a nyugdíjak lesznek a nyugdíjasok legfontosabb jövedelemforrásai. Az előadó úgy véli, hogy több ember hosszabb ideig való munkaviszonyban tartása jó hatással lesz mind a nyugdíjakra, mind a foglalkoztatott emberek által kötelezően befizetendő járulékok szintjére. Ezért a cél olyan megoldások megtalálása a szociális partnerekkel konzultálva, amelyek növelik a foglalkoztatási arányt, emelik a nyugdíjkorhatárt és aktív részvételi politikát eredményeznek. A nyitott koordinációs módszer révén az országok tanulhatnak a legjobb gyakorlatokból. De még az első pillérben is lehet megtakarítani azáltal, hogy most tesznek félre pénzt a későbbi magasabb kiadások fedezése érdekében.

A második pillér nagyrészt a munkaadók és a munkavállalók – akik a közös befizetések

alapján nyugdíjalapokat hoznak létre – közötti felelősségmegosztáson alapuló kiegészítő foglalkoztatói nyugdíjakból áll. Az előadó véleménye szerint a nemzeti költségvetésekre nehezedő nyomás mérséklése érdekében a kiegészítő kollektív nyugdíjaknak fontosabbá kell válniuk. Egyes országok már hoztak intézkedéseket állami felosztó-kirovó rendszereik tőkefedezeti magánnyugdíjrendszerekkel való kiegészítésére, a kollektív kiegészítő nyugdíjak fejlesztése terén azonban még sok a tennivaló.

Az előadó szerint megfigyelhető, hogy elsősorban a fiatalok növekvő mértékben vonakodnak részt venni a kollektív rendszerekben. A kollektív megközelítések és a kockázatok nemzedékek közötti és nemzedékeken belüli megosztása a szolidaritás jellemzői, ezért kiemelten fontosak a jövő szempontjából biztos és biztonságos nyugdíjak szempontjából.

Az előadó véleménye szerint az első és a második pillér együtt alkotja a megfelelő nyugdíjjövedelem alapját.

A harmadik pillér a magánszemélyek jövőbeli nyugdíját kiegészítő vagy ahol nincs kiegészítő nyugdíj ilyen kiegészítés saját erőből történő megteremtését szolgáló saját megtakarításain alapul. Noha a harmadik pillér az első kettőnél kevésbé fontos, fontolóra kell venni a jelenleginél nagyobb mértékű támogatását. A harmadik pillérbe tartozó megtakarítások megoldást kínálhatnak akkor, ha valaki nincs jelen a munkaerőpiacon, vagy rövidített munkaidőben dolgozik, így kevesebbet kap az első pillérből, és kevesebb jogosultságot halmoz fel a második pillérben.

Hatáskörök

A nyugdíjrendszerek elsősorban a tagállamok felelősségi körébe tartoznak!

Egyes vonatkozásokban fontos az uniós koordináció. Az előadó utal a Stabilitási és Növekedési Paktum követelményeire. A kormányzatok költségvetésük egyre nagyobb részét fordítják nyugdíjakra. Ez az arány már jelenleg is meghaladja a 10%-ot.

Az Európa 2020 stratégia – amelynek kifejezett célja a megfelelő nyugdíjak biztosítás – koordinációt és nemzeti szinten is új politikát tesz szükségessé. A legtöbb idős ember számára Európában az – általában állami rendszer által biztosított – első pillérbe tartozó nyugdíj jelenti a fő jövedelemforrást. Jelenleg is számos nyugdíjas él a szegénységi küszöb alatt. Mindez annak ellenére így van, hogy az Európa 2020 stratégia a szegénység elleni küzdelmet határozza meg egyik fő prioritásaként.

A második pillérbe tartozó nyugdíjalapok a pénzpiacok fontos befektetői. A válság megmutatta, hogy a pénzügyi intézmények a gazdasági visszaesésekkel szemben sebezhetőek. Emiatt döntés született arról, hogy egy irányítási csomag részeként szigorúbb szabályokat kell elfogadni a pénzpiacok tekintetében. E csomag az EMIR irányelvet (a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolásáról), a MiFID II irányelvet (a pénzpiaci verseny javítása érdekében, magatartási kódexek, amelyeknek a befektetési vállalkozásoknak meg kell felelniük), a CRD IV irányelvet (bankfelügyelet: a Bazel III. megállapodások beépítése az EU felügyeleti keretrendszerébe), a Szolvencia II. irányelvet (a biztosítókra vonatkozó felügyeleti rendszer, a biztosításokról szóló több irányelv felváltása és integrálása egy egységes keretirányelv létrehozása céljából) és a pénzügyi tranzakciós adót foglalja magában.

A Bizottság a nyugdíjalapok esetében is fokozni kívánja a felügyeletet a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek felügyeletét szabályozó IORP-irányelv felülvizsgálata révén. Az előadó lát lehetőségeket ezen irányelv felülvizsgálatában, de erősen bírálja a nyugdíjalapokra alkalmazandó mennyiségi követelményeket. Az IORP-irányelv szerint a nyugdíjalapok második pillérbe tartozó pénzügyi intézmények, a nyugdíjrendszerek ugyanakkor szociális rendszerek, és a nemzeti szociális jogszabályokon és a munkajogon alapulnak. Emellett olyan típusú kockázatot érintenek, amely eltér például a biztosítási termékek által fedezettektől. A kereskedelmi biztosítóktól eltérően nem arra jöttek létre, hogy profitot termeljenek, hanem általában éppen ellenkezőleg, a nemzedékeken belüli és a nemzedékek közötti szolidaritás kifejeződései. Az előadó figyelmeztet arra, hogy a magasabb tőkemegfelelési követelmények növelik a költségeket, így veszélyeztetik a jelenlegi és a jövőbeli nyugdíjasok nyugdíjának megfelelő voltát. A vállalkozások számára az ebből származó magas költségek lehetetlenné teszik, hogy második pillérbe tartozó nyugdíjakat nyújtsanak. A szigorú mennyiségi előírások a nyugdíjalapoknak az európai gazdaság hosszú távú befektetőiként betöltött fontos szerepét is korlátozzák, így károsan érintik a gazdasági növekedést, és akadályozzák a munkahelyteremtést. Ezért az előadó véleménye szerint az IORP-irányelv mennyiségi előírások tekintetében történő felülvizsgálata nem kívánatos. Az IORP-irányelv felülvizsgálata ugyanakkor a minőségi követelmények, például a befektetési stratégiák átláthatósága és a költség szintek tekintetében jelenthet hozzáadott értéket. Ez egyúttal az alapok kínálatának összehasonlítására is jobb lehetőségeket teremthet.

Esélyegyenlőség

A nők átlagban kevesebbet keresnek a férfiaknál, és gyakrabban függesztik fel a karrierjüket, hogy gondozási feladatokat lássanak el. Ennek eredményeként gyakran nyugdíjuk is kisebb, és elszegényedésük kockázata is nagyobb. en 13 tagállamban még mindig alacsonyabb volt a nők nyugdíjkorhatára a férfiakénál. Az előadó úgy véli, hogy a két nem számára azonos nyugdíjkorhatár megállapítása elősegíthetné a nyugdíjjövedelmek növekedését.

Az előadó véleménye szerint túlságosan kevés intézkedés születik olyan nyugdíjrendszerek kidolgozására, amelyek figyelembe veszik az emberek karrierjében bekövetkező hirtelen váltásokat, lehetővé téve a férfiak és nők számára, hogy életük egy részét munkavégzés helyett gondozással töltsék. Vannak jó példák ilyen rendszerekre, amelyek lehetővé teszik a nyugdíjjogosultságok felhalmozását olyan időszakok során, amikor valaki gondozóként tevékenykedik, így nem áll alkalmazásban. Új megoldásokat kell keresni mind a kiegészítő nyugdíjak, mind a harmadik pillérbe tartozó rendszerek esetében.

Változások a munkaerőpiacon

A munkaerőpiac egyre nagyobb mobilitást követel. Nincsenek már egész életre szóló munkahelyek. Az emberek a mozgás szabadságából adódó lehetőségeket is jobban kihasználják. Teljesen normális, ha a diákok külföldön folytatnak tanulmányokat vagy szakmai gyakorlatot, és gyakran későbbi karrierjük során is külföldre mennek dolgozni. Ezt a mobilitást támogatni és nem büntetni kellene: ez az adott tagállamon belül és kívül egyaránt igaz. Az előadó véleménye szerint ez azt jelenti, hogy a nyugdíjrendszereket úgy kell megszervezni, hogy egy adott munkáltatónál – akár a munkavállaló saját tagállamában vagy egy másik tagállamban – felhalmozott nyugdíjjogosultságok ne vesszenek el. A nyugdíjrendszereknek hozzá kell járulniuk a mobilitás növekedéséhez. Az előadó ezért nagyon fontosnak tartja a felhalmozott nyugdíjjogosultságok megszerzésére és megőrzésére vonatkozó minimumszabályok elfogadását.

Tájékoztatás

A várható nyugdíjjal kapcsolatos tájékoztatás rendkívül fontos. A jövőbeli jövedelem ismerete nagyobb megértést, gondosabb előzetes gondoskodást és nagyobb felelősségvállalást eredményez. A megfontolt döntés meghozatala – például a későbbi időkre való takarékoskodás – érdekében szükség van a megfelelő tájékoztatáshoz való hozzáférésre és a kockázatok ismeretére. A nyugdíjak nyomon követésére szolgáló rendszer jó eszköz arra, hogy az emberek tájékoztatást kapjanak az általuk saját tagállamukban és más tagállamokban egyaránt felhalmozott nyugdíjjogosultságokról. Az előadó szeretné felhívni a figyelmet a már létező jó példákra. Kívánatos minden tagállamot ösztönözni arra, hogy jó áttekintést adjon a nyugdíjakról. E nyomon követő rendszerek összekapcsolása révén szükség esetén a tájékozott polgárok minden előírt anyagot beszerezhetnek a szükséges intézkedés meghozatala érdekében.

27.2.2013

VÉLEMÉNY A GAZDASÁGI ÉS MONETÁRIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

a megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendjéről
(2012/2234(INI))

A vélemény előadója (*): Thomas Mann

(*): Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

JAVASLATOK

A Gazdasági és Monetáris Bizottság felhívja a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. pillér: Állami nyugdíjrendszer

1. a következő kulcsfontosságú nyilatkozatait tekintetében az 1., 2. és 10. sz. kezdeményezésekre hivatkozik, amelyek az első pillérhez tartozó nyugdíjakat érintik;
2. hangsúlyozza egy hosszú távú, kis növekedést előirányzó gazdasági forgatókönyv valószínűségét, ami az egyre növekvő demográfiai nyomás mellett óhatatlanul azt jelenti, hogy a nyugdíjba vonulást követően egy adott bevételi szint eléréséhez magasabb hozzájárulásokra lesz szükség a munkavállaló munkaviszonyban töltött évei során. rámutat arra, hogy ez megköveteli a tagállamoktól költségvetésük konszolidálását, valamint gazdaságuk szigorú feltételekhez kötött reformját annak érdekében, hogy az első pillér keretében az elszegényedés veszélyével szemben ellenálló nyugdíjbevételt biztosítsanak;
3. alapvető elvnek tartja, hogy az első pillér alá tartozó nyugdíjaknak az elszegényedés veszélyével szemben ellenállónak és mindenki számára elérhetőnek kell lenniük az egyének aktív munkaerő-piaci részvételétől függetlenül, és olyan életciklus-szemléletet kell érvényesíteniük, amely az egyén élete során a teljes szakmai életpályát figyelembe veszi, a szakmai életpálya megszakításait és változásait is ideértve, annak elkerülése érdekében, hogy hátrányos helyzetbe hozzák a „rendhagyó” szakmai életúttal

rendelkezőket, valamint hogy elismerjék az önkéntes munka és az egyéb fizetetlen gondozói munka társadalmi és gazdasági szempontból egyaránt hasznos hozzájárulását;

4. úgy véli, hogy a megfelelő, fenntartható nyugdíjbevétel szabályozása az érintett tagállamok kizárólagos feladata, és azt az egységes piac kontextusában kell figyelembe venni, amely alapvető fontosságú a megbízható nyugellátás és az Unióban belül a munkaerő szabad áramlása szempontjából, továbbá a Bizottságnak tevékenységét a nyugdíjhelyzetről és az Unióban zajló nyugdíjreform-törekvésekről szóló információk összegyűjtésére és terjesztésére kell korlátoznia, illetve adott esetben arra kell ösztönöznie a tagállamokat, hogy kritikusan tekintsenek saját rendszereikre, és folytassanak tapasztalatcseréket; hangsúlyozza, hogy az EU-nak fokoznia kell a nyugdíjrendszerek összehasonlíthatóságát;
5. hangsúlyozza, hogy a nyugdíjrendszerek fenntarthatósága érdekében az Uniónak elő kell mozdítania a bevált gyakorlatok cseréjét – ilyen például a hivatalos nyugdíjkorhatárt közvetlenül megelőző években a növekedési ráta megemelése, vagy a várható élettartam együtthatójának figyelembevétele;
6. üdvözli a Bizottságnak a 2013. évi éves növekedési jelentésben foglalt arra irányuló felhívását, hogy gyorsítsák meg a nyugdíjrendszerek tagállami reformját azáltal, hogy a nyugdíjkorhatárt jobban a várható élettartamhoz igazítják, valamint lehetővé teszik a munkában eltöltött idő meghosszabbítását;
7. elismeri, hogy a nyugdíjalapok az uniós gazdaság jelentős befektetői, ezáltal pedig a növekedés elérésének kulcsfontosságú tényezői;
8. kéri a saját nyugdíjrendszerük megerősítését végző tagállamokat, hogy ismerjék fel az idősödő társadalom által támasztott kihívásokat;
9. üdvözli annak felismerését, hogy a 2. és 3. pillérhez tartozó nyugdíjrendszereket ösztönözni kell, tekintettel annak szükségességére, hogy az egyének felelősséget vállaljanak saját pénzügyeikért és jövőjükért;
10. rámutat arra, hogy jelenleg az Európai Unió lakosságának több mint 17%-a 65 éves vagy annál idősebb, és az Eurostat becslései szerint részarányuk 2060-ra eléri a 30%-ot;
11. üdvözli a tavaly az európai szemeszter keretében a Tanács által elfogadott országspecifikus ajánlásokban tett, arra irányuló tagállami kötelezettségvállalásokat, hogy biztosítják a megfelelő és fenntartható nyugdíjrendszerek kialakítását;
12. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb pontosítsa minden olyan javaslat jogalapját, amely a tagállami nyugdíjrendszerekhez kapcsolódik;

1. sz. kezdeményezés

13. kéri az EU szociális dimenziójának megerősítését; hangsúlyozza, hogy a szubszidiaritás elve az 1. kezdeményezéshez tartozó területekre is érvényes; arra ösztönzi a Bizottságot,

hogy a 2013. évi éves növekedési jelentésben alapuló országspecifikus ajánlásaiban mérje fel a nyugdíjreformok terén történt tagállami előrelépéseket; üdvözli annak felismerését, hogy a hosszú távú demográfiai változásokra, a piacok bizonytalanságára és a rendkívül alacsony kamatlábakra való tekintettel a meg kell erősíteni a nyugdíjrendszereket,

14. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégián belül a nyugdíjak vonatkozásában kulcsfontosságú kérdésként kell kezelni annak szükségességét, hogy sokkal több munkavállaló számára – különösen a leginkább megerőltető foglalkoztatások esetében – lehetővé tegyék a rendes nyugdíjkorhatárig történő munkavégzést azáltal, hogy megerősítik a munkahelyi egészségvédelem, a munkakörnyezet és a szakmai átképzés terén folytatott közpolitikát;

2. sz. kezdeményezés

15. üdvözli a támogatást; különösen hangsúlyozza, hogy a tervezett támogatás elősegítheti a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét, például a munkaerő-piaci részvétel arányának növelése érdekében – kiváltképpen az 55 évnél idősebbek körében –, amely tagállamonként jelentős eltéréseket mutat;

10. sz. kezdeményezés

16. üdvözli az egyéni nyugdíjszámlára vonatkozó tapasztalatcserét és a bevált gyakorlatok azonosítását, amelyek az 1., a 2. és a 3. pillért érinthetik;
17. megjegyzi, hogy a nyugdíjszámlák rendszereinek teljes körű kiépítésével az egyének ideális esetben hozzáférnek majd valamennyi, mindhárom pilléren belüli egyéni jogosultságaikra vonatkozó minden információhoz, mégpedig egyetlen helyen, így például egy összehangolt internetes portálon;
18. emlékeztet arra, hogy egyedül az állami nyugdíjrendszerek támaszkodnak a generációk közötti, illetve azokon belüli szolidaritásra;
19. úgy véli, hogy az állami nyugdíjrendszerek képesek leginkább a nyugdíjasok jövedelmének biztosítására;
20. mélységes sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a fehér könyv nem foglalkozik az állami nyugdíjrendszerek megerősítésének alapvető kérdésével;
21. üdvözli az EGSZB arra irányuló ajánlását, hogy a jövőbeli jogszabályokban a nyugdíjminimumra vonatkozó előírásokat vagy a nyugdíjbevételek védelmére szolgáló mechanizmusokat dolgozzanak ki a szegénységi küszöböt meghaladó jövedelem biztosítása érdekében;
22. úgy véli, hogy a pénzügyi tranzakciós adó innovatív választ jelenthet a nyugdíjak hosszú távú finanszírozására;

2. pillér: Foglalkoztatói nyugdíjak

23. a következő kulcsfontosságú nyilatkozatai tekintetében a 10., 11., 12., 14. és 17. sz. kezdeményezésekre hivatkozik, amelyek a második pillérhez tartozó nyugdíjakat érintik;

24. hangsúlyozza, hogy a második pillérhez tartozó nyugdíjalapok a reálgazdaság jelentős hosszú távú befektetői; felkéri a Bizottságot, hogy tekintse át a pénzügyi jogszabályok által (pl. EMIR, MiFID, CRDIV) a második pillérhez tartozó nyugdíjalapokra, valamint azok reálgazdaságba történő befektetési képességére gyakorolt halmozott hatásokat, és erről számoljon be a hosszú távú befektetésekről szóló, készülő zöld könyvében;
25. hangsúlyozza, hogy a 2. pillér rendszereinek biztonságosnak és átláthatónak kell lenniük, biztosítaniuk kell a nemzedékek közötti szolidaritást és a modern munkavégzési formákat kell tükrözniük; megjegyzi, hogy egyes tagállamokban a munkáltatók már most is támogatják saját nyugdíjrendszereiket az alábbiak révén: védelmi rendszerek, az eszközök elkülönítése, a rendszerek független irányítása, valamint a részvényeseket megelőzve a nyugdíjrendszerek kiemelt hitelezői státusza a vállalat fizetéseketelensége esetére;
26. véleménye szerint annak biztosítása, hogy a 2. pillérhez tartozó európai rendszerek megfeleljenek a szigorú prudenciális szabályozásnak, kulcsfontosságú a tagok és kedvezményezettek magas szintű védelmének elérése, valamint a G20-ak mandátumának tiszteletben tartása érdekében, melynek értelmében minden pénzügyi intézményt megfelelő szabályozásnak és kellő felügyeletnek vetnek alá;
27. hangsúlyozza, hogy a 2. pillér összetétele és szolgáltatói tekintetében a tagállamok között jelentős különbségek állnak fenn; megjegyzi, hogy egyes tagállamokban a munkához kapcsolódó nyugdíjak főként az első pillérhez tartoznak; tisztázza, hogy az EU biztosítási intézkedésekre vonatkozó szabályozási munkáját adott esetben a biztonság javítása szempontjából kínáló előnyök figyelembevételével kell vizsgálni, megkönnyítve a határokon átnyúló tevékenységeket és ösztönözve a munkavállalók szabad mozgását;
28. hangsúlyozza, hogy az IORP-irányelv felülvizsgálatának céljaként a foglalkoztatói nyugdíjak megfelelő mértékének, fenntarthatóságának és biztonságának Európa-szerte történő megőrzését kell kitűzni, egy olyan környezet kialakítása révén, amely e téren ösztönzi a további nemzeti szintű és belső piaci fejlődést azáltal, hogy fokozott védelmet nyújt a jelenlegi és jövőbeli nyugdíjasok számára, valamint rugalmas módon alkalmazkodik a meglévő rendszerek határokon és ágazatokon átívelő, nagyfokú sokszínűségéhez;
29. követeli, hogy az uniós jogalkotási kezdeményezések tartsák tiszteletben a tagállamok második pillérhez tartozó nyugdíjak szolgáltatóit illető választásait;

11. sz. kezdeményezés

30. hangsúlyozza, hogy a biztosítási intézkedésekre irányuló mindenfajta további uniós szabályozási munkának szilárd hatásvizsgálaton kell alapulnia, amely magában foglalja, hogy a hasonló termékekre vonatkozzanak ugyanazon prudenciális standardok, megfelelő tartalékképzés és az Unión belül a munkavállalók mobilitása, valamint általános célja legyen a munkavállalók által szerzett jogosultságok biztosítása; hangsúlyozza, hogy a biztosítási intézkedésekre irányuló mindenfajta további uniós szabályozási munkának ezenkívül a szociális partnerekkel és egyéb érdekelt felekkel folytatott aktív párbeszédre és a nemzeti sajátosságok valódi megértésére és tiszteletben tartására kell épülnie; kiemeli, hogy a nyugdíjrendszerek mélyen az egyes tagállamok kulturális, társadalmi, politikai és gazdasági helyzetében gyökereznek; hangsúlyozza, hogy valamennyi második pillérhez tartozó nyugdíjszolgáltatónak – jogi formájától függetlenül – arányos és szigorú

szabályozás alá kell tartoznia, amely figyelembe veszi üzleti tevékenységük sajátosságait, különös tekintettel hosszú távra szóló tevékenységeikre;

31. ragaszkodik ahhoz, hogy a második pillérhez tartozó nyugdíjakat – szolgáltatóiktól függetlenül – nem szabad olyan uniós szabályozással veszélyeztetni, amely nem veszi figyelembe azok hosszú távú vetületét;
32. úgy véli, hogy a Bizottság biztosítási intézkedésekre irányuló javaslatának nem csak azonosítania és figyelembe vennie kell a nemzeti rendszerek közötti különbségeket, de az „azonos kockázat, azonos szabályok” elvet is alkalmaznia kell minden egyes nemzeti rendszer és megfelelő pillér vonatkozásában; úgy véli, hogy az intézkedéseknek szigorúan be kell tartaniuk a pénzügyi, adminisztratív és technikai ráfordítások, illetve a célok és előnyök azokhoz viszonyított arányosságát, és át kell gondolnia a megfelelő költség-haszon arányt;
33. a minőségi biztosítási intézkedések tekintetében hasznosnak véli a megerősített vállalatirányításra és a kockázatkezelésre, a költségek közzétételére és a befektetési stratégiák átláthatóságára, valamint a fokozott átláthatóságra és az információ-közzétételi kötelezettségekre vonatkozó javaslatokat, így azokat az IORP-irányelv mindenfajta felülvizsgálatának keretében elő kell terjeszteni, a szudszidiaritás és az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett; megjegyzi, hogy tekintettel a tagállamok közötti számottevő különbségekre, a minőségi biztosítási intézkedések uniós szintű közelítése rövid távon sokkal inkább megvalósítható, mint a minőségi biztosítási intézkedések közelítése;
34. tekintettel a pillanatnyilag rendelkezésre álló információkra, nincs meggyőződve arról, hogy helyénvalók lennének a saját tőkére vagy a mérleg értékelésére vonatkozó európai szintű követelmények; ezen megfontolásból elutasítja a nyugdíjalapokról szóló irányelv (IORP-irányelv) ilyen célú felülvizsgálatát; úgy véli, hogy az EIOPA által jelenleg végzett mennyiségi hatástanulmányt (QIS), valamint e tanulmányt követő későbbi lehetséges elemzéseket teljes mértékben figyelembe kell venni e politika vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy ha ezen előírásokat később kell bevezetni, arra nem megfelelő eszköz a Szolvencia II. nyugellátást szolgáltató intézményekre vonatkozó követelményeinek közvetlen alkalmazása;
35. rámutat arra, hogy a nyugdíjalapokról szóló irányelv csupán az önkéntes nyugdíjrendszerekre alkalmazandó, és hatálya nem terjed ki a kötelező állami nyugdíjrendszer részét képező eszközökre;
36. hangsúlyozza, hogy lényeges különbségek vannak a biztosítási termékek és a nyugellátást szolgáltató intézmények között; kiemeli, hogy a Szolvencia II. mennyiségi követelményeinek bármiféle közvetlen alkalmazása a nyugellátást szolgáltató intézmények tekintetében helytelen lenne, valamint potenciálisan ártalmas lehet a munkavállalók és munkáltatók érdekeire nézve egyaránt; ezért ellenzi a Szolvencia II. követelményeinek nyugellátást szolgáltató intézményekre vonatkozó, egy az egyben történő alkalmazását, miközben továbbra is nyitott a biztonságra és fenntarthatóságra törekvő megközelítésre;
37. hangsúlyozza, hogy a szociális partnerek (azaz a munkáltatók és munkavállalók) közösen

felelősek a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek tartalmáért; kiemeli, hogy a szociális partnerek közötti szerződéses megállapodásokat mindenkor el kell ismerni, különös tekintettel a kockázatok és nyereségek közötti egyensúlyra, amelynek elérésére a foglalkoztatói nyugdíjrendszer törekszik;

38. csak akkor tartja hasznosnak a szolvenciamodellek, pl. a mérleg holisztikus modelljének (HBS) uniós szintű továbbfejlesztését, ha alkalmazásuk – megbízható hatásvizsgálat alapján – gyakorlati szempontból reálisnak, a költség-haszon viszonylatában pedig hatékonyak bizonyul, tekintettel különösen a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények sokféleségére, a tagállamokon belül, illetve azok körében egyaránt; hangsúlyozza, hogy a Szolvencia II. vagy a mérleg holisztikus modellje (HBS) egyes variánsainak továbbfejlesztése nem tűzheti célul a Szolvencia II. típusú előírások bevezetését;
39. megjegyzi, hogy a nyugdíjrendszerek kialakítását tekintve jelentős különbségek figyelhetők meg, az ellátással meghatározott (DB) nyugdíjrendszerektől egészen a befizetésekkel meghatározott (DC) vagy a vegyes nyugdíjrendszerekig; továbbá felhívja a figyelmet az ellátással meghatározott rendszerektől a befizetésekkel meghatározott rendszerek vagy egyes tagállamokban a kötelező tőkefedezeti pillérek létrehozása felé történő elmozdulásra; hangsúlyozza, hogy mindez növeli a nagyobb fokú átláthatóság, valamint a polgárok ígért előnyökről, kiadási szintekről és befektetési stratégiákról történő hatékonyabb tájékoztatásának szükségességét;
40. hangsúlyozza, hogy az életbiztosítások és a 2. pillérhez tartozó nyugellátást szolgáltató intézmények közötti egyenlő versenyfeltételek megteremtésének elképzelése csak bizonyos mértékig releváns, tekintettel a biztosítási termékek és nyugellátást szolgáltató intézmények közötti lényeges különbségekre, és a kockázati profiltól és az adott szolgáltató pénzügyi piaci integrációjától és profitorientált vagy nonprofit jellegétől függően; elismeri, hogy – tekintettel az életbiztosítások és a 2. pillérhez tartozó nyugellátást szolgáltató intézmények közötti versenyre – elengedhetetlen, hogy az azonos kockázatot képviselő termékekre azonos szabályok vonatkozzanak, a kedvezményezett megtevesztésének elkerülése, valamint számukra azonos szintű prudenciális védelem biztosítása érdekében;

12. sz. kezdeményezés

41. úgy véli, hogy fizetéseképtelenség esetén valamennyi tagállamban következetesen biztosítani kell a 2008/94/EK irányelv 8. cikke szerinti jogosultságokat;
42. felszólítja a Bizottságot, hogy végezze el a nemzeti biztosítási rendszerek és intézkedések átfogó áttekintését, és – amennyiben az áttekintés során hiányosságokat tárnak fel – tegyen javaslatot megerősített uniós jogszabályokra annak biztosítása érdekében, hogy Unió-szerte teljes mértékben megbízható mechanizmusokat vezessenek be a foglalkoztatói nyugdíjjogosultságok egyszerű, költséghatékony és arányos védelmére;
43. hangsúlyozza, hogy a nyugdíjak fizetéseképtelenség esetére történő védelmének kérdései szorosan kapcsolódnak az IORP-irányelv felülvizsgálatának kulcsfontosságú szempontjaihoz; nyomatékosítja, hogy a Bizottságnak e két irányelv kidolgozása során gondoskodnia kell arról, hogy azok egybehangzóak legyenek és egymáshoz tökéletesen illeszkedjenek;

14. sz. kezdeményezés

44. üdvözli a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek területén a bevált gyakorlatok kódexének kidolgozását, amelynek célja, hogy áttekintést adjon a bevált eljárásokról, valamint a biztosítási rendszerekre és intézkedésekre vonatkozó javaslatokról; felszólítja a Bizottságot, hogy e munkát megfelelően hangolja össze a megfelelő felülvizsgálatokkal és kezdeményezésekkel;
45. hangsúlyozza, hogy ebben az összefüggésben a nemi szemponttal is célzottan kell foglalkozni, tekintettel arra a problematikus tényre, miszerint a nők jelenleg a férfiaknál korlátozottabb lehetőségekkel rendelkeznek arra, hogy megfelelő foglalkoztatói nyugdíj-megtakarításokat halmozzanak fel;
46. üdvözli a Bizottság abbéli szándékát, hogy valamennyi tagállamban előmozdítsa a nyugdíj-nyomonkövetési szolgáltatások kialakítását; tekintettel a jelenlegi tendenciára, miszerint a munkavállalók gyakrabban váltanak munkahelyet, mint korábban, hangsúlyozza, hogy az ilyen szolgáltatások egyre fontosabbá válnak majd az emberek számára ahhoz, hogy megfelelő áttekintést kaphassanak nyugdíjjogosultságuk egészéről, és ésszerű döntéseket hozhassanak a nyugdíjat érintő kérdésekben;
47. megjegyzi, hogy a nyugdíj-nyomonkövetési szolgáltatásoknak – teljes körű kialakításukat követően – ideális esetben nem csupán a foglalkoztatói nyugdíjakra kell kiterjedniük, hanem a 3. pillérhez tartozó rendszerekre, valamint az 1. pillérhez tartozó nyugdíjjogosultságokra vonatkozó, személyre szabott információkra is;

17. sz. kezdeményezés

48. üdvözli a tagállamokban a nyugdíj-nyomonkövetési szolgáltatások kialakítását az 1. és 2. pilléren belül; üdvözli a második pillérhez kapcsolódó, határokon átnyúló nyugdíj-nyomonkövetési szolgáltatások kialakításáról szóló tárgyalásokat – és a Bizottság azon szándékát, hogy kísérleti projektet indítson erre vonatkozóan –, amelyek célja megkönnyíteni a munkavállalók számára a tagállamok közötti mozgást anélkül, hogy közben elveszítenék nyugdíjjogosultságaik feletti áttekintésüket; hangsúlyozza, hogy a polgároknak kiváló minőségű információkra van szükségük valamennyi nyugdíjrendszerről (1., 2. és 3. pillér) annak érdekében, hogy meg tudják tervezni saját nyugdíj-megtakarításaikat, és mérlegeljék a kiegészítő nyugdíjak igénybevetelét; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy segítse elő a tagállamokban jelenleg elérhető bevált gyakorlatok cseréjét, és mozdítsa elő a határokon átnyúló nyugdíj-nyomonkövetési szolgáltatások kialakítását;
49. megjegyzi, hogy az OECD szerint a tagállamok közötti mobilitás alacsony, és a munkaképes korú európai uniós polgároknak mindössze 3%-a lakik másik európai uniós tagállamban¹; úgy véli azonban, hogy a nyugdíjjogosultságok átvitele terén a jogbiztonság hiánya jelenti a munkaerő európai mobilitásának egyik akadályát;
50. megjegyzi, hogy a határokon átnyúló mobilitás nem csupán az uniós polgárok alapvető joga, hanem elengedhetetlen tényező annak elérésében is, hogy a belső piac és az európai

---

¹ OECD (2012), “Mobility and migration in Europe”, 63. o. OECD Economic Surveys: European Union 2012, OECD Publishing.

gazdaság a lehető leghatékonyabban működjön; hangsúlyozza, hogy a nyugdíjak terén végzett uniós tevékenységek egyik kulcsfontosságú céljául az ilyen típusú mobilitás fennmaradó akadályainak eltávolítását kell kitűzni;

51. hangsúlyozza a bázis oly módon történő kiterjesztésének szükségességét;
52. üdvözli a Bizottság abbéli szándékát, hogy előmozdítsa a hatékony, határokon átnyúló nyugdíj-nyomonkövetési szolgáltatásokat; hangsúlyozza, hogy kiemelt kérdésként elő kell mozdítani a határokon átnyúló olyan nyugdíj-nyomonkövetési szolgáltatások kialakítását, amelyek szakmai életútjuk során jelentősen megkönnyítenék a különböző tagállamokban dolgozó munkavállalók számára az összes szerzett nyugdíjjogosultságuk nyomon követését és igénybevételét; hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló nyugdíj-nyomonkövetési szolgáltatásoknak rendkívül hatékonyak kell lenniük, jogi és adminisztratív szempontból alacsony ráfordítást kell igényelniük, és magas költséghatékonysággal kell működniük;

3. pillér: Magánnyugdíj-megtakarítások

53. a következő kulcsfontosságú nyilatkozatai tekintetében a 10., 9., 13., 18. 19. és 20. sz. kezdeményezésekre hivatkozik, amelyek a 3. pillérhez tartozó nyugdíjakat érintik;
54. úgy véli, hogy a 3. pillér jelentése, kiterjedése és összetétele eltérő az egyes tagállamokban;
55. hangsúlyozza, hogy a tagállamok számára legfőbb prioritást kell jelentenie a szolidáris elvével és mindenki számára megfelelő védelemmel összhangban az 1. pilléren belüli megfelelő ellátás fenntartásának; hangsúlyozza, hogy a 3. pillérnek a demográfiai nyomás csökkentése terén kiegészítő szerepet kell játszania; elutasítja a 2. és 3. pillér javára hozott összes olyan intézkedést, amely az 1. pillért terheli;
56. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy különösen a 3. pillér rendszerei gyakran költségintenzívebbek, kockázatosabbak és kevésbé átláthatók az 1. pillér rendszereihez képest; a 3. pilléren belül stabilitásra, megbízhatóságra és fenntarthatóságra szólít fel;
57. megjegyzi, hogy egyes tagállamokban a 3. pilléren belüli nyugdíj csak olyan személyek számára érhető el, akiknek a jövedelme elegendő a hozzájárulások befizetéséhez; ezért azt kéri, hogy erősítsék meg az alacsony és közepes jövedelmű személyek felvételét a 3. pilléren belül, és erősítsék meg e pillérhez való hozzáférésüket;
58. hangsúlyozza, hogy a Bizottság nem tette egyértelművé zöld könyvében, hogy mi lesz a 3. pilléren belül tervezett szabályozás jogalapja, és úgy véli, hogy ez alapvető hiányosság;

9. sz. kezdeményezés

59. a 9. kezdeményezés tekintetében utal arra, hogy feltétlenül be kell tartani a szubszidiaritás elvét,
60. úgy véli, hogy bizonyos esetekben a magánnyugdíj-megtakarítások szükségesek lehetnek a megfelelő nyugdíj eléréséhez; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a bevált gyakorlatok

megközelítését alapul véve működjön együtt a tagállamokkal, értékelve és optimalizálva a magánnyugdíj-megtakarításokra irányuló ösztönzőket, különösen olyan egyének esetében, akik máskülönben nem halmozhatnának fel megfelelő nyugdíjat;

61. célszerűnek tartja a bevált eljárások és az ösztönzők optimalizálására irányuló javaslatok értékelését;
62. hangsúlyozza, hogy nem a 3. pillérhez tartozó rendszerek támogatását kell a közpolitika fő prioritásának tekinteni, hanem inkább annak biztosítását, hogy mindenki megfelelő védelmet élvezzen egy jól működő és fenntartható 1. pilléren belül;
63. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a tőkealapú rendszerek válságra vonatkozó érzékenységét és terjesszen elő javaslatokat a kockázatok csökkentésére;
64. javasolja, hogy nemzeti szinten vizsgálják meg a költséghatárokat a szerződéskötés, az irányítás, a szolgáltatóváltás vagy a szerződés típusának megváltoztatása tekintetében, és ennek vonatkozásában terjesszen elő javaslatokat;
65. úgy véli, hogy a 3. pilléren belül a minőségre, a fogyasztók tájékoztatására és a fogyasztóvédelemre vonatkozó magatartási kódexek növelhetik a 3. pillérhez tartozó nyugdíjazási juttatási programok vonzerejét; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy segítse elő a tagállamokban jelenleg elérhető bevált gyakorlatok cseréjét;

13. sz. kezdeményezés

66. támogatja az uniós szintű önkéntes magatartási kódexek – és lehetőség szerint terméktanúsítási rendszerek – kidolgozását és bevezetését a minőség, a fogyasztók tájékoztatása és a fogyasztóvédelem terén a 3. pilléren belül; azt javasolja, hogy amennyiben az önkéntes magatartási kódexek nem bizonyulnak sikeresnek, a tagállamok vállalják a szabályozási feladatot e területeken;
67. felszólítja a Bizottságot annak feltárására, hogy miként lehet hatékonyabban felhasználni az Unió pénzügyi ágazatának jogszabályait annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók a nyugdíjakról és a nyugdíjakhoz kapcsolódó termékekről pontos és pártatlan pénzügyi tanácsadásban részesüljenek;

18. sz. kezdeményezés

68. kéri a Bizottságot, és az érintett tagállamokat, hogy jussanak megállapodásra különösen arról, hogy miként kerülhető el a kettős adóztatás és az adóztatás kettős elmaradása a határokon átnyúló nyugdíjak területén;
69. a diszkriminatív adókat a határokon átnyúló mobilitás komoly akadályának tekinti, és kéri azok haladéktalan leépítését, miközben megjegyzi, hogy az Unió korlátozott hatáskörrel rendelkezik a tagállami adópolitika területén;

19. sz. kezdeményezés

70. ésszerűnek tartja a kötelmi jogi akadályok felülvizsgálatát;

71. kéri a Bizottságot, hogy a rendelkezésre álló struktúrákon keresztül megfelelő módon vonja be a szociális partnereket;

20. sz. kezdeményezés

72. hangsúlyozza, hogy az 1. pillér nem fenntartható rendszerei komoly kockázatot jelentenek a nemzeti költségvetések számára;

73. hangsúlyozza az egységes módszertan alkalmazásának fontosságát az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának, azon belül pedig a nyugdíjához fűződő kötelezettségek részarányának kiszámításakor;

74. felszólítja a tagállamokat – többek között a nyugdíjak megfelelőségére vonatkozó 2012. évi jelentés alapján –, hogy fokozzák az időskori elszegényedés megelőzésére irányuló tevékenységüket; hangsúlyozza, hogy amennyiben e tekintetben nem tesznek bátor lépéseket a nyugdíjrendszerek megerősítése érdekében, az Európa 2020 stratégia szegénységre és társadalmi kirekesztésre vonatkozó célját valószínűleg nem sikerül majd elérni;

75. hangsúlyozza, hogy a fenntarthatóbb és megfelelőbb nyugdíjrendszerek kialakításának kulcsa a nők és férfiak közötti egyenlőtlenségek felszámolásának középpontba helyezése; hangsúlyozza, hogy e tekintetben valamennyi tagállamban hathatósabb intézkedéseket kell tenni, például ami az egyenlő bérezés előmozdítását, a nemi alapú megkülönböztetés elleni küzdelmet, a gyermekek és idősek gondozásával töltött idő beszámítását, a nem önként választott részmunkaidős foglalkoztatás előfordulásának csökkentését, valamint bizonytalan állások esetében a munkakörülmények és nyugdíjfeltételek javítását illeti.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	26.2.2013
A zárószavazás eredménye	+: 44 -: 1 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Burkhard Balz, Elena Băsescu, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Syed Kamall, Othmar Karas, Wolf Klinz, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Sławomir Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Pervenche Berès, Sari Essayah, Sophia in 't Veld, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Nils Torvalds, Roberts Zile
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Alejandro Cercas

2.10.2012

VÉLEMÉNY A BELSŐ PIACI ÉS FOGYASZTÓVÉDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

a megfelelő, biztos és fenntartható nyugdíjakra irányuló cselekvési programról
(2012/2234(INI))

A vélemény előadója: Sergio Gaetano Cofferati

JAVASLATOK

A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. megjegyzi, hogy a pénzügyi és gazdasági válság következtében előtérbe kerültek a társadalombiztosítási rendszerek fenntarthatóságához és az Európában jelenleg tapasztalható változásokhoz, mint például egyéb tényezők mellett a népesség elöregedéséhez, a változó családi struktúrákhoz és a növekvő atipikus foglalkoztatáshoz kapcsolódó problémák, valamint fenntartja, hogy a társadalombiztosítási ellátások megfelelősége és biztonsága a szociális kohézió meghatározó elemei, melyek többek között a nyugdíjak minimumszintjének meghatározása révén biztosíthatók; rámutat arra, hogy a nyugdíjreformokat nem lehet különválasztani az egyéb szociális védelmi rendszerek reformjától;
2. megjegyzi, hogy a nyugdíjrendszerek alapvető célja a megfelelő nyugdíjjövedelmek biztosítása, valamint annak lehetővé tétele az idősek számára, hogy tisztességes és anyagilag független életet élhessenek;
3. megjegyzi, hogy a várható élettartam növekedése pozitív dolog, mivel az európai egészségügyi rendszerek és az életminőség javulásának egyenes következménye; hangsúlyozza, hogy a nyugdíjasok aktív és hozzájáruló szerepet játszanak a társadalomban;
4. aggasztónak tartja a szegénységi küszöb alatt élő idősek, főleg nők emelkedő számát, valamint úgy véli, hogy a nyugdíjrendszereknek mindenki számára megfelelő és méltó életszínvonalat kell biztosítaniuk;
5. hangsúlyozza, hogy a kis- és középvállalkozói szféra az EU-ban a foglalkoztatás és a

növekedés egyik legnagyobb forrása, és jelentős módon hozzá tud járulni a tagállamokban a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságának és megfelelőségének kialakításához;

6. úgy véli, hogy a tagállamok megfontolhatnák a nyugdíjkorhatár várható élettartamhoz való igazításának önkéntes alapon vagy rugalmasan, illetve a munkavállalás meghosszabbítására irányuló ösztönző intézkedések révén való megvalósítását, például a további munkavállalás melletti részleges nyugdíjellátás lehetőségei révén; hangsúlyozza, hogy a munkavállalók, a munkáltatók és a közszféra megosztott felelősségére van szükség, hogy az Európai Unióban meghosszabbítsák a munkában eltöltött időt, és hogy ezeknek a reformoknak társadalmilag méltányosnak kell lenniük, a sérülékeny csoportokra kifejtett hatásukat kellőképpen értékelni kell, valamint úgy kell őket véghezvinni, hogy a szociális mechanizmusok erősítését szolgálják;
7. ösztönzi a tagállamokat azoknak a nyomós társadalmi-gazdasági érveknek a mérlegelésére, amelyek az olyan politikák eltörlése mellett szólnak, amelyek megakadályozzák az idősebb munkavállalókat abban, hogy hosszabb ideig aktívak maradjanak a munkaerőpiacon;
8. egyetért a Bizottsággal abban, hogy ha megszűnik a korai nyugdíjba vonulás lehetősége, biztosítani kell, hogy az érintettek továbbra is munkában maradhassanak, vagy ahol ez nem lehetséges, megkapják a garantált minimumjövedelmet azon előírásokon felül, amelyek biztosítják a társadalombiztosítási járulékok fizetésének folytonosságát;
9. úgy véli, hogy a munkában töltött idő meghosszabbításának és a nyugdíjkorhatár esetleges megemelésének megfontolásakor figyelembe kell venni azoknak az embereknek a speciális körülményeit, akik nehéz munkát végeztek vagy már nagyon fiatal korban munkát vállaltak;
10. úgy véli, hogy a nők és a férfiak nyugdíjkorhatárának egyenlővé tételét azonos munkabérekre, valamint a munka és a családi élet összeegyeztetésére irányuló hatékony politikáknak kell kísérniük, valamint a nők által végzett gondozási munkát és a nem hivatalos gondozók státuszát el kell ismerni; felkéri a Bizottságot, hogy térképezze fel azokat a nyugdíjrendszereket, amelyek leginkább figyelembe veszik a nyugdíjak nemek szerinti érzékenységét és kezelik a nők nyugdíjainak hiányosságait;
11. úgy véli, hogy az atipikus szerződések elterjedése és ennek következtében az instabil és bizonytalan foglalkoztatási előzmények előfordulásának gyakorisága azt eredményezheti, hogy az érintett munkavállalóknak a társadalombiztosítási járulékkal kapcsolatos nyilvántartása hiányos lesz, ez pedig jelentős hatást gyakorolhat az ellátásra való jogosultságukra vagy veszélyeztetheti azt;
12. úgy véli, hogy határozottabb lépéseket kell tenni a hozzájárulások kikerülésének – amely azzal fenyeget, hogy aláássa a nyugdíjrendszerek megfelelőségét és fenntarthatóságát, a munkavállalók és a vállalatok között megkülönböztetést hoz létre és súlyosbítja a tisztességtelen versenyt – megelőzése és büntetése érdekében;
13. hangsúlyozza, hogy a nyugdíj-megtakarítókat meg kell védeni a nyugdíjalapok csődjével szemben;

14. úgy véli, hogy a demográfiai változás és a fokozott állami költségvetési megszorítások miatt a nyugdíjrendszerek megfelelőségét az államilag irányított első pillér megerősítésével, a szakmai kiegészítő rendszerek javításával és kiterjesztésével kell biztosítani, valamint ösztönözve a magánjellegű nyugdíjrendszerek használatát a hozzáférés, a hordozhatóság és a biztonság biztosítása érdekében;
15. úgy véli, hogy erőteljes ösztönzőkre van szükség a nyugdíjalapok fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátású és társadalmilag befogadó tevékenységekbe való hosszú távú befektetésének ösztönzése, valamint a rövid távú és túlságosan kockázatos befektetések elkerülése érdekében;
16. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok nemzeti nyugdíjrendszerei az Európai Unió pénzügyi stabilitása érdekében hosszú távú kitartást tanúsítsanak, és hogy az euróövezet tagállamai úgy kapcsolódjanak egymáshoz, hogy e tagállamok nyugdíjfolyósítási kötelezettségének határokon átnyúló hatása lehessen;
17. úgy véli, hogy az egységes piacon belül a munkaerő-piaci mobilitás alapvető fontosságú a növekedés szempontjából; emlékeztet a nyugdíjjogosultság uniós tagállamokon keresztül hordozhatóságának fontosságára, melynek hiánya továbbra is olyan jelentős akadályt képez, amely eltántorítja a polgárokat a szabad mozgáshoz való joguk gyakorlásától; szükségesnek tartja a tájékoztatást a nyugdíjjogosultságok hordozhatóságáról, valamint valamennyi nyugdíjjogosultság – többek között a kiegészítő nyugdíjkból származó jogosultságok – teljes mértékű hordozhatóságának védelmét és elérését szolgáló feltételek megteremtését. úgy véli, hogy e célból minden lehetséges eszközt fel kell térképezni, és főleg folytatni kell a nyugdíjjogosultságok teljes hordozhatóságát biztosító irányelv elkészítését; hangsúlyozza továbbá, hogy a hordozhatóságot biztosítani kell a foglalkoztatási alapba fizetett járulékok esetén akkor is, ha a teljes időszak alapján az ilyen foglalkoztatási alapokra vonatkozó szerződési feltételek szerint nem keletkezik jogosultság;
18. ezért kívánatosnak tartja, hogy a Bizottság mielőbb megvizsgálja a nyugdíjak átvitelével kapcsolatban felmerülő pénzügyi és actuáriusi problémák megoldási lehetőségeit, valamint egy olyan rendszer kialakításának lehetőségét, amely lehetővé teszi az uniós tagállamokban felhalmozott nyugdíjjogosultságokra vonatkozó információhoz való közvetlen hozzájutást;
19. úgy véli, hogy felül kellene vizsgálni a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló irányelvet (IORP-irányelv) és biztosítani kell, hogy a tagállamok hatékonyan végrehajtsák az irányelv követelményeit; úgy véli, hogy e felülvizsgálatnak arra kell irányulnia, hogy előmozdítsa a foglalkoztatói nyugdíjalapok egységes piacon belüli határokon átnyúló aktivitását, biztosítsa a megfelelő pénzügyi ellenőrzést, növelje a kedvezményezettek számára a biztonsági szinteket, az átláthatóságot és az információt, valamint aktualizálja a fizetőképességi és tőkekövetelményeket; úgy véli továbbá, hogy a felülvizsgálatnak figyelembe kell vennie a nyugdíjalapok és a biztosítási alapok közötti főbb különbségeket, a vállalatok lehetséges felelősségét és a meglévő védelmi mechanizmusokat; úgy véli, hogy a foglalkoztatói nyugdíjrendszerekre vonatkozó valamennyi javaslatot teljes körű hatásvizsgálatnak kell alávetni, különösen az esetleg felmerülő és a megfelelő nyugdíjellátást károsítható további

költségek meghatározása érdekében;

20. úgy véli, hogy a magánnyugdíj-rendszerek átláthatósága továbbra is elégtelen; úgy véli elengedhetetlen annak biztosítása, hogy a munkavállalók a nyugdíjjogosultságukkal, különösen a határokon átnyúló tevékenységekkel és a mobilitással kapcsolatos megbízható és teljes tájékoztatáshoz férhessenek hozzá (beleértve a 2. és 3. pillért is), különösen a várható előnyök, a kockázatok és az összes releváns költség vonatkozásában; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja tovább az ügyet és szükség esetén szigorúbb szabályokat hozzon ezen a területen;
21. úgy véli, hogy a megfelelő ellátásban való részesülés biztosítását elősegítő egyéni kiegészítő nyugdíjnak garantált és biztos hozamot kell nyújtaniuk, amelyről a kedvezményezetteket megfelelően és egyértelműen tájékoztatni kell, valamint hogy e célt szem előtt tartva az alapoknak erős fizetőképességi és tőkésítési követelményeknek kell megfelelniük, és elsősorban hosszú távú, alacsony kockázatú befektetést kell magukban foglalniuk;
22. úgy véli, hogy a prudenciális felügyelet összehangolására van szükség az Európai Unióban a legkisebb közös nevezőn alapuló megközelítés – ahol a tagállamok a legkevésbé szigorú fizetőképességi követelmények biztosításáért versengenek – kockázatának elkerülése érdekében;
23. felhívja a tagállamokat, hogy az uniós nyugdíjak tekintetében fogadják el a „legjobb gyakorlatok” megközelítését.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	10.7.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 28 - : 1 0 : 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia de Campos, Cornelis de Jong, Jürgen Creutzmann, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Emilie Turunen, Barbara Weiler
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Raffaele Baldassarre, María Irigoyen Pérez, Emma McClarkin, Sabine Verheyen, Anja Weisgerber

20.2.2013

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

a megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendjéről
(2012/2234(INI))

A vélemény előadója: Regina Bastos

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel fel kell mérni az elöregedő népességnek az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt hatását; mivel a jövő nemzedékeknek is élvezniük kell a megfelelő nyugdíjrendszerek előnyeit;
- B. mivel a nyugdíjalapok az EU gazdasági növekedésének fontos befektetői, valamint alapvetően hozzájárulnak az Európa 2020 stratégia keretében a 20–64 év közötti nők és férfiak 75%-os foglalkoztatottságának elérése tekintetében kitűzött cél teljesítéséhez, valamint a szociálisan befogadó társadalmak kialakulásához;
- C. mivel a jelenlegi európai vitában a nyugdíjrendszereket túl gyakran pusztán az államháztartást terhelő ballasztnak tekintik, ahelyett, hogy az időskori szegénység leküzdésének alapvető eszközeként értékelnék, amely lehetővé teszi az újraelosztást az egyén saját életében és társadalmi szinten horizontálisan;
- D. mivel az időskorú európaiak számára a nyugdíj a fő bevételi forrás, és mivel annak biztosítania kell számukra a tisztességes életszínvonalat és a pénzügyi függetlenség lehetőségét; és mivel eközben a 75 év feletti nők körülbelül 22%-a az uniós szegénységi küszöb alatt él, kitéve a társadalmi kirekesztés veszélyének, és mivel a nők alkotják a 75 év feletti lakosság többségét;
- E. mivel a gyermekekről, az idősekről, eltartott vagy beteg családtagokról való gondoskodás céljából a nők gyakrabban szakítják meg a karrierjüket vagy vállalnak részidős munkát, mint a férfiak, ennek következtében a nők gyakrabban dolgoznak részmunkaidőben vagy

vállalnak rosszabbul fizető munkát, mint a férfiak, továbbá mivel ezeket az időszakokat nem, vagy csak részben veszik figyelembe a nyugdíjszámításnál, és mivel következésképpen az ő nyugdíjuk alacsonyabb, és jobban ki vannak téve a szegénység kockázatának;

- F. mivel a nők aránytalanul nagy számban képviseltetik magukat a részmunkaidős és rugalmas állások piacán;
- G. mivel a be nem jelentett munkákat – főként házimunkát és az eltartottak gondozását – többnyire a nők végzik;
- H. mivel a legalacsonyabb képzettséget igénylő, legkevésbé elismert és legrosszabbul fizetett állásokat aránytalanul nagy számban nők töltik be, éppen ezért a bizonytalan foglalkoztatottság és az alacsonyabb fizetés sokkal inkább jellemző a nők, mint a férfiak körében;
- I. mivel a nők nagyobb nehézségekbe ütköznek a munka és a magánélet összeegyeztetésekor, hiszen a családi felelősség nem mindig oszlik meg igazságosan, és a gyermekek és más eltartott családtagok gondozása elsősorban a nőkre hárul;
- J. mivel a nemek között a foglalkoztatás, a fizetés, a járulékok, valamint a családról való gondoskodás céljából a karrier megszakítása, a be nem jelentett munkavégzés, a bizonytalan foglalkoztatottság és a részmunkaidős terén fennálló egyenlőtlenségek súlyosan befolyásolják a nők nyugdíjának várható összegét;
- K. mivel Európában a gazdasági és pénzügyi válságnak a jövedelemre és a foglalkoztatottságra gyakorolt negatív hatása növeli az időskori elszegényedés jövőbeli veszélyét;
- L. mivel a Parlament Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottsága által kért, „Women Living Alone – An Update” c. tanulmány szerint több jelenleg létező nyugdíjrendszerben is jelen vannak a nemek közötti egyenlőtlenségek fokozódásához vezető rejtett kockázatok, melyek különösen az egyedül élő nőket veszélyeztetik;
- M. mivel Veerle Miranda „Főzés, gondoskodás és önkéntesség: a nem fizetett munka világszerte” című, az OECD 116. számú, társadalmi, foglalkoztatási és migrációs munkadokumentumának tanulmánya rámutat a nemzeti nyugdíjrendszerekben jelenleg nem elismert, nem fizetett munka fontosságára;
- N. mivel az EU-ban az 55–64 éves polgárok körében a foglalkoztatás mértéke mindössze 47,4%, míg a nők körében csupán 40,2%; mivel néhány EU-tagállamban az összes meghirdetett állás csupán 2%-át töltik be 55 éves vagy annál idősebb emberek; mivel az ilyen alacsony foglalkoztatási arány generáción belüli eltéréseket idéz elő a nők és férfiak nyugdíja között, valamint generációk közötti különbséget eredményez, jelentős szakadékot létrehozva az egyes nemzedékek pénzügyi lehetőségei között;
- O. mivel a nyugdíjreformok tervezett hatása általában a teljes pályafutáson át teljes munkaidőben alkalmazott, átlagos jövedelemmel rendelkező férfi foglalkoztatási profiljára épül; a nemek szerint lebontott, élethosszon alapuló biztosításmatematikai

táblázatok negatív hatással vannak a nők nyugdíjának számítására és alacsonyabb bérpótlási arányt biztosítanak;

- P. mivel a nők – különösen az 50 év felettiak – gyakran vállalnak rosszabbul fizetett munkát, valamint mivel kevésbé rugalmasak a munkaerőpiacon, ezáltal még nehezebben tudnak pénzt félretenni nyugdíjcélú megtakarításokra;
1. hangsúlyozza, hogy számos tagállamban szükség van a nyugdíjrendszer reformjára, hogy lépést tartsanak a demográfiai helyzet alakulásával és a változó munkaerőpiaccal; hangsúlyozza, hogy a reformoknak társadalmilag igazságosnak kell lenniük, valamint erősíteniük kell a szolidaritási mechanizmusokat és a nemek közötti egyenlőséget; hangsúlyozza, hogy a reformokba a társadalmi partnereket és az érdekelteket is be kellene vonni, és azokról megfelelően tájékoztatni kellene a polgárokat;
  2. rámutat arra, hogy a tagállamoknak támogatniuk kell az arra irányuló kutatásokat, hogy a különböző nyugdíjindexálási képletek hogyan befolyásolják az időskori elszegényedés kockázatát, a nemek közötti egyenlőség szempontjait is figyelembe véve; felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet az idősödő emberek szükségleteinek változásaira – például a tartós gondozás iránti igényükre –, biztosítva, hogy az időskorúak, és köztük különösen a nők, megfelelő nyugdíjat kapjanak és esélyt a méltóságteljes életre;
  3. hangsúlyozza, hogy a nyugdíjpolitika a szociálpolitika kulcsfontosságú eleme, és hogy a nyugdíj egyrészt a generációk közötti közvetlen pénzügyi szolidaritást biztosító mechanizmus, másrészt a jövőbe való befektetés;
  4. rámutat arra, hogy a tagállamok felelőssége a nyugdíjrendszerek kialakítása, valamint hangsúlyozza az uniós szintű, globális és koordinált megközelítés előnyeit;
  5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat a nők és férfiak közötti egyenlő elbánás elvének a nyugdíjbiztosítási rendszerekben való következetes alkalmazására, valamint arra, hogy különösen a foglalkoztatói nyugdíjrendszerekben a nőket ne érje hátrányos megkülönböztetés, hogy ezek a rendszerek ezáltal ne azokat a jelenlegi mintákat erősítsék, amelyek révén az ellátások és a járulékok tekintetében a nőket hátrányos megkülönböztetés éri;
  6. felszólítja a Bizottságot és az EU tagállamait, hogy végezzenek átfogó hatásvizsgálatot az összes társadalombiztosítási reformról, különösen azokról a nyugdíjrendszereket érintő reformokról, amelyek negatív hatással is lehetnek a nők foglalkoztatására és nyugdíjjogosultságára, mint például a napközis ellátást és az idősgondozást, vagy a nyugdíjpolitikákat érintő megszorítások stb.;
  7. emlékeztet rá, hogy a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az azonos munkát végző nők és férfiak közötti bér- és jövedelemkülönbség megszüntetésére, valamint a nagyobb felelősséggel járó posztok betöltésére adódó lehetőségeik terén mutatkozó különbségek és a nemek közötti munkaerő-piaci egyenlőtlenségek felszámolására, melyek a nyugdíjakat is érintik, és jelentős eltéréseket eredményeznek a női nyugdíjak között, valamint a nőknek és férfiaknak fizetett nyugdíjak között, utóbbiak számottevő előnyére; sürgeti a Bizottságot, hogy terjessze elő a jelenlegi jogszabályok felülvizsgálatát; megjegyzi, hogy az elmúlt évek számtalan kampánya, célkitűzése és intézkedése ellenére a nemek közötti

tág bérszakadék továbbra is konokul tartja magát;

8. hangsúlyozza, hogy sürgős intézkedésekre van szükség a magánszektorban jelentkező – a legtöbb tagállamban igen jelentős –, nemek közötti bérszakadék csökkentése érdekében;
9. felhívja a tagállamokat, hogy tegyék rugalmasabbá a nyugdíjkorhatárt a nemekre vonatkozó szempontok figyelembevételével és a nyugdíjminimum biztosítása mellett;
10. rámutat, hogy azok a tagállami nyugdíjrendszerek, melyek nem veszik figyelembe az egyedül élő nők sajátos helyzetét, vagy általánosságban a nemek szempontját, rendszerint közvetett módon hátrányosan megkülönböztetik a nőket, és fokozottan kiteszik őket az elszegényedés kockázatának;
11. rámutat, hogy miközben a rugalmas és a részmunkaidő megkönnyítik – főleg a nők számára – a hivatás és a magánélet közötti jobb egyensúly megteremtését, alacsony fizetéssel és a jövőben ennek megfelelően alacsonyabb nyugdíjjal járnak együtt; hangsúlyozza, hogy az alacsony béreket túlnyomórészt, a rendkívül alacsony béreket pedig csaknem kivétel nélkül a részmunkaidőben foglalkoztatottak kapják, és a dolgozó szegények mintegy 80%-a nő;
12. hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell az azonos készségekkel rendelkező és azonos posztot betöltő férfiaknak és nőknek fizetett díjazásban megnyilvánuló különbségeket, tekintve, hogy ezek következtében a nők jövedelme még inkább elmarad a férfiakétól, és növelik a nyugdíjazásukat vagy özvegyé válásukat követően szegénységbe süllyedő nők már ma is jelentős számát;
13. elismeri, hogy szükség van a nők és férfiak nyugdíjkorhatárának a megnövekedett várható élettartamhoz való hozzáigazítására, ugyanakkor javítani kell az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférést, megkönnyítve a munka, a családi és a magánélet által támasztott kihívások összeegyeztetését, emellett előmozdítva a tevékeny időskort;
14. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nyugdíjak vonatkozásában alkalmazzanak a teljes életpályára épülő megközelítést, figyelembe véve az emberek munkával töltött életének teljes hosszát, beleértve a munkaviszonyban bekövetkező megszakításokat és a pályafutást érintő változásokat, annak érdekében, hogy a rendszer figyelembe vegye a nem fizetett gondozói munka társadalmi és gazdasági előnyeit, valamint a modern munkavégzési formákat;
15. hangsúlyozza a nők és férfiak nyugdíjkorhatára egyenlővé tételének és az idősebb nők és férfiak foglalkoztathatósága javításának fontosságát a munkaerő-piacon maradásuk lehetővé tétele érdekében, ami jelentősen növelné az idősebb munkavállalók aktivitási rátáját;
16. hangsúlyozza, hogy a nők átlagosan hosszú, részmunkaidős munkanélküliségben töltött időszakai, alacsonyabb bérei, átlagosan kevesebb munkával töltött órái súlyos következményekkel járnak keresetükre, társadalombiztosítási juttatásaikra és végül, de nem utolsónak, hosszú távon a nyugdíjukra nézve;
17. hangsúlyozza, hogy a nőket magasabb várható élettartamuk okán nem érheti hátrányos

megkülönböztetés a nyugdíjkalkulációk során;

18. üdvözli a Bizottságnak a nyugdíjasok jövedelmének fokozását célzó, a kiegészítő nyugdíj-előtakarékossági rendszerek fejlesztésének ösztönzésére tett kezdeményezését;
19. hangsúlyozza, hogy az első pillért továbbra is az öregségi nyugdíj fő biztosítójaként kell számon tartani, és a Bizottságnak intézkedéseket kell hoznia annak érdekében, hogy a második és harmadik pillér elérhetőbbé és átláthatóbbá váljon a nők számára, mivel jelenleg nekik kevesebb lehetőségük van kiegészítő nyugdíj-megtakarítások felhalmozására, mint a férfiaknak;
20. sürgeti a tagállamokat, hogy feleljenek meg az anyasági jogokra vonatkozó jogszabályoknak, és hajtsák végre azokat, hogy a nőket nyugdíjuk tekintetében ne érhesse hátrányos megkülönböztetés annak következtében, hogy munkával töltött éveik alatt gyermeket vállaltak;
21. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak jobb tájékoztatást kell nyújtaniuk a polgárok számára, hogy a tények teljes tudatában hozhassák meg nyugdíjtervüket érintő döntéseiket;
22. ösztönzi a tagállamokat, hogy a nők vagy a férfiak gyermek vagy más eltartott családtag gondozásával töltött idejét a nyugdíj kiszámítása szempontjából biztosítási időszaként vegyék figyelembe;
23. úgy véli, hogy a nők és a férfiak közötti egyenlőség szemszögéből szükséges a nyugdíjjogosultságok személyre szabása, és biztosítani kellene annak a sok idős nőnek a biztos megélhetését is, akik jelenleg özvegyi nyugdíjból és más származtatott jogokon alapuló ellátásokból tartják fenn magukat;
24. hangsúlyozza, hogy a gyermek- és idősgondozást nyújtó szociálpolitikák és szociális szolgáltatások elengedhetetlenek ahhoz, hogy a nők a férfikkal egyenlő esélyekhez juthassanak a családdal és magánéletükkel összeegyeztethető, fizetett állások megszerzése vonatkozásában, amelyek elegendő nyugdíjjogosultságot biztosítanak ahhoz, hogy méltányos nyugdíjat kaphassanak időskorukban;
25. hangsúlyozza, hogy szükség van a tagállamok az irányú ösztönzésére, hogy szociális rendszereikben a nyugdíjkorhatár elérésekor elismerjék azt az időt, amelyet az érintettek – többnyire nők – az eltartott családtagok gondozásával és ápolásával töltöttek;
26. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tegyenek javaslatot olyan új megoldásokra, amelyek biztosítják, hogy a törvényesen végzett, nem hivatalos munkát jobban megfizessék, és később a nyugdíjjogosultságok megállapításakor figyelembe vegyék;
27. üdvözli a fehér könyvnek a gondozásért járó jóváírás létrehozására vonatkozó javaslatát, amely szerint az eltartott személyek gondozásával töltött időszakot úgy a nők, mint a férfiak esetében beleszámítanak a nyugdíjba, ahogy az egyes tagállamokban már megvalósul;

28. kéri, hogy a nők gyermekekkel, fogyatékosokkal és eltartottakkal foglalkozó szervezetek működtetésében való részvételét és ez iránti kötelezettségvállalásukat vegyék figyelembe korábbi szakmai tapasztalataik elismerésekor, lehetővé téve számukra a munkaviszony megszakadásának elkerülését, amely jövőbeli nyugdíjuk csökkenését eredményezné;
29. kéri, hogy a tagállamok szükség esetén újra vizsgálják át a társadalombiztosítási rendszert a nők és férfiak nyugdíjszintje közötti jelentős különbségek elkerülése érdekében, továbbá vegyék fontolóra olyan korrekciós tényezők bevezetését, amelyek figyelembe veszik a rövid távú foglalkoztatás miatt kialakuló járulékbefizetési elmaradásokat;
30. újra megismétli, hogy rendkívül fontos az olyan nemi sztereotípiák elleni küzdelem, amelyek a nők munkavállalásának hagyományosan csupán másodlagos szerepet tulajdonítanak, ami azt eredményezi, hogy a nők által végzett munkákért alacsonyabb bér jár;
31. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak jó minőségű és megfizethető gyermek- és eltartott-gondozási szolgáltatásokat.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	19.2.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 30 - : 2 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Tadeusz Cymański, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Silvana Koch-Mehrin, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Ulrike Lunacek, Elisabeth Morin-Chartier, Krisztina Morvai, Siiri Oviir, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Izaskun Bilbao Barandica, Minodora Cliveti, Silvia Costa, Anne Delvaux, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Doris Pack, Licia Ronzulli, Angelika Werthmann

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	21.3.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 32 - : 4 0 : 6
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Marije Cornelissen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Karima Delli, Richard Falbr, Thomas Händel, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Öry, Siiri Oviir, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Georges Bach, Jürgen Creutzmann, Philippe De Backer, Sergio Gutiérrez Prieto, Anthea McIntyre, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Sógor
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Wim van de Camp